Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor sportu, kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 60966/2025 V Olomouci dne 23. 5. 2025
Sp. Zn. KÚOK/39316/2025/OSKPP/7928

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Bc. Sabina Soušková
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Bc. Sabina Soušková

Počet listů: 17
Počet příloh: 0
Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 149 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 19. 2. 2025, č. j. SMOL/052642/2025/OPP/Ka ve věci „přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc – město, obec Olomouc“ (dále také jako „SEFO“), a na základě zjištěných skutečností rozhodl ve zkráceném přezkumném řízení takto:

závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 19. 2. 2025, č. j. SMOL/052642/2025/OPP/Ka se podle § 149 odst. 8 ve spojení s § 98 správního řádu

mění takto:

„Realizace přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824 (nemovitá kulturní památka rejstříkové číslo ÚSKP ČR 45849/8-3123), parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc – město, obec Olomouc, která se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání závazného stanoviska a projektové dokumentace: „Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO“, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6

je z hlediska zájmů státní památkové péče

p ř í p u s t n á

za podmínek

1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh odvedení spodní/podzemní vody v prostoru dotčeném plánovanou novostavbou SEFO, tak aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.
2. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh statického zajištění stávajících staveb přiléhajících k pozemkům novostavby, vycházející ze skutečného/zjištěného stavu způsobu a podoby založení těchto staveb. Pokud by mělo dojít k alternativně navrhovanému/předpokládanému statickému zajištění (podezdění základu) fragmentu středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, bude tento konkrétní návrh stabilizace fragmentu hradební zdi předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. V případě zamýšleného statického zjištění západní nosné obvodové/štítové zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na fragmentu zmiňované středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, bude tento návrh upraven tak, aby nedošlo k destruktivním zásahům do fragmentů hradební zdi. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO, resp. návrh statického zajištění fragmentů hradby, na kterém je tato zeď vystavěna.
3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9–27 ÚSKP ČR a k ověření realizace možných prostupů hradbou, včetně prostupů nové kanalizace. Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech atp.
4. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření navrhované novostavby ve vztahu k reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradby dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. V případě, že by novostavba nebo její části měly vlastní hmotou kompaktněji navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď městského opevnění, budou tyto části dostatečně odsunuty/odsazeny od hradeb a návrh takové úpravy bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. Terén při vnitřním líci reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) lze snížit maximálně po původní patu hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní/jižní strany, tj. terén nebude upraven tak, jak je navrženo v projektové dokumentaci. Nový návrh terénních úprav při hlavní hradební zdi bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.
5. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh zajištění stavební jámy, resp. realizace pažící konstrukce na západní, jižní a východní straně pozemků dotčených novostavbou, vycházející ze skutečně zjištěného stavu úrovně základových spár okolní zástavby a jednotlivých geologických vrstev podloží. Pažící konstrukce a dočasné kotvy na západní straně budou navrženy/provedeny tak, aby

nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR.

6. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření návrhu velkoprůměrových pilot ve vztahu k reliktům středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradeb dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. Velkoprůměrové piloty pro založení novostavby SEFO, které mají být realizovány na východním okraji pozemků novostavby při reliktech hradby oddělující Předhradí a lokační město a při reliktech severní hlavní hradební zdi městského opevnění budou navrženy/provedeny tak a v takovém odstupu, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů těchto hradeb, včetně částí dochovaných po úrovní stávajícího terénu.
7. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh vegetačních úprav na pozemcích dotčených zamýšlenou novostavbou.
8. Kanalizační přípojka, která má být obnovovaná v trase vedoucí skrze průběh severní parkánové hradby a prostor parkánu KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, bude realizována tak, že případné prostupy skrze hradební zdi budou realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace.
9. Bude prověřena možnost realizace podzemní zahrady a retenční nádrže zamýšlených v severní partii třetího modulu novostavby SEFO na parc. č. 457. V případě, že by s sebou realizace těchto zahloubených částí novostavby nesla rizik o destrukce či podmíněných zásahů do reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, hloubka novostavby bude upravena tak, aby nezasahovala pod úroveň základové spáry reliktů hlavní hradební zdi, v průběhu stavby nehrozilo zřícení hradby např. tlakem zeminy z parkánu a aby hradební zeď či její základ nemusely být z těchto důvodů stavebně upravovány.
10. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení podrobný návrh stavebních úprav exteriéru a interiérů stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47). Jeho součástí bude mimo jiné:
    a. podrobný návrh jednotlivých typů výplní navrhovaných k osazení do otvorů vnějšího pláště i interiérů stávajícího objektu MUO;
    b. podrobný návrh obnovy/doplnění konstrukce krovu a střešního pláště stávajícího objektu MUO v pozici bouraného tělesa výtahu;
    c. návrh realizace vizuálně se v dotčených prostorech stávajícího objektu MUO uplatňujících koncových prvků jednotlivých technických sítí;
    d. návrh provedení jednotlivých podlah;
    e. přesný návrh vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu stávajícího objektu MUO, včetně pozice jeho průběhu a zakončení.
11. Nové komínové těleso navržené ve dvorní části stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude zhotoveno z nerezového plechu či s povrchovou úpravou ocelovým nerezovým plechem se stříškou ze silného tuhého plechu. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh nového komínového tělesa.
12. V prvním patře hlavního/uličního objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude provedena elektroinstalace – silnoproud v podobě dle výkresu č. 15 části D.1.4.E Silnoproudá elektrotechnika, tj. nebudou odstraněny dělící příčky v uličním traktu patra (v tzv. kabinetu), ale bude zachováno stávající dispoziční uspořádání traktu.

13. Trasy pro nově budované rozvody technických sítí, které budou realizovány v původních historických stavebních konstrukcích (omítkách a zdivu) stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), budou provedeny v maximálním rozsahu (šířce, hloubce a tloušťce) potřebném pro umístění příslušných prvků a rozvodů, přičemž tyto trasy budou prováděny/vymezeny řezáním či frézováním a provrtáváním v dotčených konstrukcích.
14. K vysprávce exteriérových i interiérových omítek na původních či historických stavebních konstrukcích dotčených zamýšlenými pracemi na stávajícím objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) budou použity malty svým složením, strukturou a barevností blížící se maltám použitým k vyhotovení starších omítek nacházejících se v bezprostředně navazujících částech omítaných ploch. Způsob povrchového zpracování nových omítek bude shodný s povrchovým zpracováním uvedených starších omítek.
15. K nátěrů exteriérových omítaných ploch stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) dotčených zamýšlenými pracemi budou použity vápenné nebo nehydrofobní silikátové barvy shodného barevného odstínu, jako je tomu nyní, a k nátěru interiérových omítaných ploch s historickými omítkami či doplňovanými omítkami dle historických omítek budou použity hlinkové (klihové) barvy nebo vápenné barvy.
16. K zádlažbě dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude použita mozaika, ale bude zachována/obnovena, případně doplněna, stávající sekaná/štípaná drobná žulová kostka kladená v kroužkové skladbě.
17. V rámci terénních úprav dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebudou odhaleny a pohledově prezentovány relikty středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR. Hmota reliktů hradby zůstane uschována pod úrovní terénu.
18. Stávající zděná ohradní zídka na rozhraní ulice Kačení a pozemku parc. č. 13 nebude zbourána, tj. nebude zde vybudována navrhovaná nová pohledová železobetonová zeď. Návrh obnovy stávající zídky, návrh podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.
19. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh zabezpečení severní hlavní hradební zdi a parkánové hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR před případným poškozením provozem stavby v pozicích vjezdů na staveniště a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.

O d ů v o d n ě n í

Dne 25. 3. 2025 obdržel Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, oddělení památkové péče jakožto nadřízený správní orgán (dále jen „nadřízený správní orgán“ nebo též „přezkoumávající orgán“) od navrhovatele Muzea umění, státní příspěvkové organizace, se sídlem Denisova 824/47, 779 00 Olomouc, IČO: 75079950 (dále jen „žadatel“ nebo též „MUO“) „Podnět k přezkoumání závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče č. j. SMOL/052643/2025/OPP/Ka, sp. zn. S-SMOL/557914/2024/OPP ze dne 19. 2. 2025“. V návaznosti na tento podnět vyzval nadřízený správní orgán Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče (dále jen „správní orgán“), k zaslání kompletního spisu ve věci vedené pod sp. značkou S-SMOL/557914/2024/OPP a dále o vyjádření

k zaslanému podnětu. Dne 14. 4. 2025 obdržel nadřízený správní orgán kompletní spis, ze kterého zjistil tyto rozhodné skutečnosti:

Dne 20. 12. 2024 podal žadatel „Žádost o závazné stanovisko „Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO“ společně s kompletní projektovou dokumentací. Tímto podáním žadatel požádal o vydání závazného stanoviska podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 20/1987 Sb.“). V souladu s § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb. se k žádosti dne 22. 1. 2025 vyjádřila odborná organizace, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen „odborná organizace“) (č. j. písemného vyjádření NPU-391/292/2025). Z písemného vyjádření odborné organizace vyplývá, že záměr novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47 a s nimi souvisejících prací nebude v rozporu se zájmem ochrany kulturně-historických hodnot, a to za podmínek stanovených tímto vyjádřením. Před vydáním závazného stanoviska správní orgán rozhodl usnesením č. j. SMOL/045149/2025/OPP/Ka ze dne 20. 1. 2025 o prodloužení lhůty k vydání závazného stanoviska, a to do 20. 2. 2025. Jako důvod prodloužení lhůty správní orgán uvedl složitost případu. Dne 23. 1. 2025 vyzval správní orgán výzvou č. j. SMOL/040142/2025/OPP/Ka žadatele k zaujetí stanoviska k písemnému vyjádření odborné organizace a stanovil lhůtu k tomuto vyjádření, tj. do 30. 1. 2025. Na předmětnou výzvu žadatel reagoval svým stanoviskem ze dne 29. 1. 2025 (zaevidováno pod č. j. SMOL/50152/2025). V tomto stanovisku žadatel vyjádřil, že s podmínkami odborné organizace věcně souhlasí a k některým z nich uvedl své vyjádření.

Dne 19. 2. 2025 vydal správní orgán závazné stanovisko č. j. SMOL/052642/2025/OPP/Ka podle § 14 odst. 1 a 2 zákona č. 20/1987 Sb., v rámci kterého konstatoval, že „*Realizace přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824 (nemovitá kulturní památka rejstříkové číslo ÚSKP ČR 45849/8-3123), parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc – město, obec Olomouc, která se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání závazného stanoviska a projektové dokumentace: „Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO“, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6, je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřípustná“*.

S ohledem na skutečnost, že proti tomuto závaznému nelze v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu podat samostatné odvolání, podal žadatel v souladu s § 149 odst. 8 ve spojení s § 94 správního řádu podnět k přezkoumání předmětného závazného stanoviska.

V návaznosti na podnět žadatele vyzval nadřízený správní orgán Magistrát města Olomouce k předložení správního spisu v dané věci a doložení svého stanoviska k podnětu. Dne 14. 4. 2025 obdržel nadřízený správní orgán kompletní spisový materiál.

Dle § 149 odst. 8 správního řádu nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci

rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.

Dle § 94 odst. 1 věta první správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.

Dle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Dle § 98 správního řádu, jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.

Protože ze spisového materiálu správního orgánu I. stupně je zjevné, že bylo vydáno tímto orgánem nezákonné závazné stanovisko, byly splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení dotčených osob, provedl přezkoumávající orgán v souladu s ust. § 98 správního řádu zkrácené přezkumné řízení, v němž prvním úkonem je vydání tohoto rozhodnutí.

Dle § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen "obnova"), je povinen si předem vyžádat rozhodnutí nebo závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde-li o národní kulturní památku, rozhodnutí nebo závazné stanovisko krajského úřadu.

Dle odst. 3 tohoto ustanovení v rozhodnutí nebo závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

Dle § 14 odst. 4 věty prvé zákona č. 20/1987 Sb. orgán státní památkové péče příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá rozhodnutí nebo závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto rozhodnutí nebo závazného stanoviska.

Dle § 149 odst. 2 správního řádu závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

Dle § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Závazné stanovisko obsahovalo závaznou část a odůvodnění a bylo vydáno ve lhůtě stanovené správním řádem.

V rámci přezkumu předmětného závazného stanoviska se přezkoumávající správní orgán zabýval jednotlivými námitkami žadatele uvedenými v podnětu.

K namítanému nerespektování správního orgánu rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 121583/2022 ze dne 28. 11. 2022 (dále jen „rozhodnutí Krajského úřadu“), kterým přezkoumávající orgán rozhodl o přípustnosti realizace stavby SEFO dle předložené studie a námitce žadatele, že správní orgán „*(…) rozsáhle polemizuje o samotném umístění, půdorysu, hmotové dimenzi, kompozici, stavební čáře, či kontextuálnosti SEFO v rámci městské památkové rezervace, a tím odůvodňuje své negativní stanovisko, a to přesto, že veškeré tyto otázky již byly posuzovány ze strany orgánů památkové péče a byly pravomocně rozhodnuty Krajským úřadem jako přípustné z hlediska zájmů památkové péče.*“, přezkoumávající orgán uvádí: Výše uvedeným rozhodnutím Krajského úřadu došlo ke změně rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče, kde nadřízený správní orgán rozhodl, že realizace stavby SEFO je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná při splnění sedmi podmínek specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí je právně závazné pro účastníky řízení i správní orgán. Odchýlí-li se správní orgán od právního názoru odvolacího správního orgánu, je nutné toto náležitě odůvodnit, např. s odkazy na nově zjištěné skutečnosti, podstatnou změnu okolností apod. Správní orgán toto dle názoru přezkoumávajícího orgánu v rámci odůvodnění nesouhlasného závazného stanoviska neučil, naopak si závěry nadřízeného správního orgánu vyložil dle svého uvážení a v mnoha ohledech vyložil v rozporu s jejich zamýšleným účelem (např. při vlastní interpretaci jednotlivých podmínek rozhodnutí Krajského úřadu). Správní orgán rovněž v rámci odůvodnění závazného stanoviska posuzoval umístění stavby, její celkový vzhled a zakomponování této stavby do městské památkové rezervace, o čemž již bylo rozhodnuto nařízeným správním orgánem. V rámci předmětného závazného stanoviska správní orgán vyjadřuje nesouhlas s rozhodnutím nadřízeného správního orgánu a tento nesouhlas odůvodňuje opatřením nového důkazu (shromážděním ikonografie, tj. mapových podkladů i historických fotografií) předmětné proluky.

Doplnění mapových podkladů a historických fotografií není dle názoru přezkoumávajícího orgánu dostatečným podkladem pro nerespektování rozhodnutí nadřízeného správního orgánu správním orgánem I. stupně. Tímto doplněním rovněž nedošlo k shromáždění nových skutečností, které by podstatným způsobem měnily okolnosti posuzovaného případu. V tomto dává přezkoumávající správní orgán za pravdu argumentaci žadatele, že předmětná ikonografie nedokládá skutečnosti, které by nastaly až po právní moci rozhodnutí Krajského úřadu a nijak nemění skutkový stav v době rozhodování, kdy došlo k vydání předmětného rozhodnutí Krajského úřadu. Současně orgány památkové péče musejí při své činnosti vždy vycházet z nejnovějších odborně relevantních trendů v památkové péči, a přitom musejí stále zkoumat, zda je jejich dosavadní praxe v souladu s aktuálním stavem vědeckého poznání v daném oboru. Pokud tomu tak není, je orgán památkové péče povinen

rozhodovací praxi novým vědeckým poznatkům přizpůsobit, viz rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 43/2009-52 ze dne 13. 8. 2009 nebo čj. 8 As 12/2010-113 ze dne 7. 2. 2012 (viz ZÍDEK, M. a kol., Zákon o státní památkové péči. Praktický komentář, Praha, 2019, Wolters Kluwer).

V návaznosti na nerespektování názoru vyjádřeného v rozhodnutí Krajského úřadu spatřuje žadatel v jednání správního orgánu porušení zásady materiální právní moci, kdy dle § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány, kdy v rámci svého podnětu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

Vázanost názorem nadřízeného správního orgánu explicitně vyplývá v rámci odvolacího řízení z ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, které lze subsidiárně aplikovat na jakékoliv rozhodování správního orgánu prvního stupně v rámci téže věci. Otázkou vázanosti názorem nadřízeného správního orgánu (resp. soudu) prvoinstančního správního orgánu (soudu) se několikrát zabýval také Nejvyšší správní soud, kdy přezkoumávající orgán odkazuje např. na rozsudek 2 Afs 80/2008–67 ze dne 9. 10. 2008. Tento rozsudek potvrzuje, že podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Přezkoumávající orgán rovněž považuje jako přiléhavý rozsek Nejvyššího správního soudu, na který odkazuje žadatel v rámci svého podnětu, č. j. 9 As 137/2013–87 ze dne 31. 8. 2024, který stanoví, že „*(…) nelze toto pravomocné rozhodnutí, pro účastníky řízení a všechny správní orgány závazné, nerespektovat a opětovně po stránce skutkové i právní otvírat otázku existence veřejně přípustné účelové komunikace na pozemku ve vlastnictví stěžovatele.*“. Správní orgán opakovaně v rámci odůvodnění závazného stanoviska odkazuje na argumenty uvedené ve svém původním rozhodnutí č. j. SMOL/223220/2022/OPP/Ka ze dne 15. 8. 2022. Toto rozhodnutí ale bylo nadřízeným správním orgánem zrušeno a změněno dle rozhodnutí Krajského úřadu.

Nezákonnost předmětného závazného stanoviska žadatel rovněž spatřuje v porušení zásady právní jistoty, zásady legitimního očekávání a zásady šetření práv nabytých v dobré víře, což odůvodňuje odkazem na § 14 zákona č. 20/1987 Sb. a právní teorie navazující na toto ustanovení. Žadatel ve svém podnětu uvádí, že „*(…) v dobré víře přistoupil k vypracování podrobnější Projektové dokumentace, přičemž na tento účel vynaložil značné finanční prostředky (navíc z veřejných zdrojů). Navzdory tomu však Magistrát opětovně zpochybňuje základní aspekty projektu, které již byly řádně posouzeny a schváleny v Rozhodnutí KÚ.*“. K tomuto argumentu žadatele přezkoumávající orgán uvádí: Při vydávání nového rozhodnutí nebo závazného stanoviska v obdobné věci musí podle § 2 odst. 4 správního řádu dbát správní orgán na to, aby ve skutkově shodných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly při zachování týchž věcných předpokladů pro jeho vydání a zejména věcné posouzení. Zvolené věcné řešení by se (s výhradou změny rozhodovací praxe při posunu v poznání (např. vědeckém poznání obecně, třeba ověření nových technologií a jejich uvedení do praxe, nebo poznání dané konkrétní nemovitosti)) - mělo držet předchozího věcného řešení (viz ZÍDEK, M. a kol., Zákon o státní památkové péči. Praktický komentář, Praha, 2019, Wolters Kluwer). V návaznosti na argumentaci popsanou výše, kdy přezkoumávající orgán konstatuje ze strany správního orgánu neopodstatněné nerespektování názoru nadřízeného správního orgánu vyjádřeného v rozhodnutí Krajského úřadu, se přezkoumávající orgán ztotožňuje s argumentací

žadatele, že vydáním předmětného závazného stanoviska došlo k porušení zásady právní jistoty, zásady legitimního očekávání a zásady šetření práv nabytých v dobré víře. Vydáním nesouhlasného závazného stanoviska správní orgán podstatně zdržuje a znemožňuje další kroky žadatele v rámci realizace předmětného projektu SEFO, a to navzdory předchozímu rozhodnutí Krajského úřadu.

V rámci svého podnětu se žadatel rovněž vyjadřuje k údajnému nesplnění podmínek rozhodnutí Krajského úřadu a rozporu předmětného závazného stanoviska s principem proporcionality. Zejména zdůrazňuje, že „*(…) považuje svůj dosavadní postup za odpovídající nejen podmínkám stanovených v Rozhodnutí KÚ, ale také zásadám hospodárnosti a technické proveditelnosti, přičemž zvolený přístup umožňuje efektivní a smysluplné naplnění požadavků úřadu v souladu s reálnými možnostmi a okolnostmi daného projektu.*“. Závazné stanovisko žadatel označuje jako vydané v rozporu s § 2 odst. 3 správního řádu. Ke splnění jednotlivých podmínek stanovených v rozhodnutí Krajského úřadu přezkoumávající správní orgán uvádí:

Z teorie stavebního práva vyplývá, že stanovení podmínek v rámci rozhodnutí (popř. závazného stanoviska) přichází v úvahu pouze v případě vyslovení přípustnosti zamýšlených prací nebo projektu. Pokud by byla naopak vyslovena nepřípustnost záměru, nelze ve výroku rozhodnutí ukládat žadateli povinnost, jak má postupovat, aby jeho případná nová žádost mohla být připuštěna. Pro takovéto vyjádření není místa ve výroku rozhodnutí nebo závazné části závazného stanoviska, jak zdůrazňuje ve svém rozsudku sp. zn. 7 A 121/95 ze dne 24. 4. 1998 Vrchní soud v Praze (viz ZÍDEK, M. a kol., Zákon o státní památkové péči. Praktický komentář, Praha, 2019, Wolters Kluwer). Postup správního orgánu a odůvodnění obsažené v předmětném závazném stanovisku je tedy v rozporu s tímto principem a výkladem rozhodnutí Krajského úřadu.

Na základě posouzení spisového materiálu a přiložené dokumentace odvolací orgán uvádí vyhodnocení splnění 7 podmínek uložených rozhodnutím Krajského úřadu. Podmínky 4, 5, 6 byly splněny, podmínky 1, 2, 7 byly splněny pouze částečně, podmínka č. 3 není splněna, protože z podstaty věci nemůže být v této fázi splněna. Částečné splnění těchto podmínek a nesplnění podmínky č. 3 však nemá vliv na vydání nesouhlasného závazného stanoviska, což ostatně konstatoval i odborná organizace ve svém vyjádření.

Podmínka č. 1 je splněna částečně – „*Bude realizován hydrogeologický průzkum v prostorech proluky dotčených novostavbou a na základě jeho výsledků, potvrzujících například existenci podzemních pramenů atp., budou navržena taková opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb*.“. Součástí předloženého projektu je posudek [redacted] ze dne 3. 4. 2024, který konstatuje, že pro spolehlivé zdokumentování režimu podzemní vody v prostoru navrhovaného staveniště by bylo nutné provést skrývku až na úroveň základové spáry navrhovaného stavebního objektu (tak, aby došlo k přestupu dnes „zakleslých“ podzemních vod na povrch upraveného terénu) a poté zde realizovat pozorování minimálně v průběhu roku tak, aby byl zdokumentován vodní režim za všech klimatických podmínek. Zpracovatel posudku navrhuje odvodněním plochy staveniště a likvidaci těchto vod odkanalizováním, případně jejich akumulací. Na úrovni dna stavební jámy by měl být vytvořen kompenzační polštář z hrubozrnné sypaniny, který by zároveň plnil funkci plošné

drenáže. Přetoky podzemních vod by tak byly „odváděny“ drenážním/homogenizačním „polštářem“ z celého staveniště.

V samotné projektové dokumentaci se pak uvádí, že pod základovou deskou hlavní přístavby SEFO je navrženo drenážní opatření pro kontrolované nakládání s podzemními vodami. Drenážní opatření má být tvořeno drenážní plošnou svislou vrstvou podzemní stavby (do ulice Denisovy) a soustavou vzájemně gravitačně propojených revizních šachet po okrajích pozemku / stavby tak, aby mohlo docházet k průběžným kontrolám a byl minimalizován negativní dopad dešťových vod podél sousedních pozemků a voda byla drenována pod objektem severním směrem po spádu svahu. Ve výkresové dokumentaci je zachycen i průběh navrhované drenáže. Podrobný způsob odvedení spodní vody má být však navržen až po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot.

Ze skutečností uvedených v posuzované projektové dokumentaci i přiloženém posudku vyplývá, že navrhovatel počítá s nutností zajistit bezpečné odvedení podzemních vod v místech zasažených záměrem. V rámci projektu je prezentováno obecné řešení oddrenážování dotčených pozemků a zajištění bezpečného odvedení podzemních vod z ploch dotčených zamýšlenou novostavbou. Otázkou však je, jestli například navrhované oddělení jižní svislé suterénní stěny novostavby (podél ulice Denisova) celoplošně drenážním systémem tvořeným nopovou folií může ve skutečnosti splnit tuto funkci bezpečné svislé drenáže a zamezení zatékání podzemních vod do objektů sousedících s novostavbou či do jejich podloží.

Podmínka č. 2 je splněna částečně – „*Bude realizován statický průzkum objektů kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objektu nynějšího Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47 a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách v souvislosti s budováním novostavby Středoevropského fóra v Olomouci. Případný návrh stabilizace předmětných objektů zohlední základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost.“.* Součástí předložené projektové dokumentace je posudek Stanovení charakteristické pevnosti zdiva, odhalení průvlaku (duben 2024) týkající se stávajícího objektu MUO a ve stavebně-konstrukční části se konstatuje, že objekty nemají statické potíže, ale že při provádění stavební jámy budou zajištěny piloty tryskové injektáže a v průběhu stavby sledovány, v případě vyvstalých poruchy budou práce zastaveny a situace řešena. V technické zprávě stavebně-konstrukční části se k dočasnému zajištění stavební jámy mimo jiné na str. 5 uvádí: „*Před samotným prováděním musí být zpracován pasport podchytávaných objektů. Při provádění tryskové injektáže bude prováděno sledování vertikálních pohybů podchytávané budovy. Dodavatel zajistí geodetické sledování vybraných bodů, posuny a odchylky budou měřeny v předem určených časových intervalech a v případě zjištění nepřípustných deformací budou práce přerušeny a bude přivolán projektant a statik. Stejně tak budou sledovány i případné úniky injektážní směsi do prostor podchytávaných objektů.*“.

Součástí posuzované projektové dokumentace je i návrh statického zajištění částí objektů přiléhajících k pozemkům novostavby SEFO, resp. posílení jejich základů. Jelikož stavební jáma bude na západní a východní straně zasahovat pod úroveň

základové spáry okolních staveb, u pažení podél těchto stávajících staveb se navrhuje plošné podchycení jejich základů pilíři tryskové injektáže k zamezení deformací, zesílení jejich základů a omezení přírůstků zemního tlaku na pažící konstrukce. Podchycení má být provedeno tak, aby pata pilířů tryskové injektáže sahala minimálně do úrovně maximálního plánovaného výkopu před lícem pažící konstrukce, nebo má být ukončeno na rozhraní „zdravých“ hornin. Skutečný rozsah prací však podle zpracovatele projektové dokumentace nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah bude přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby. Pro samotné pažení stavební jámy je navržena metoda mikrozáporového pažení s dočasnými kotvami, v místech potřeby doplněná o prvky podchycení stávajících budov. V projektové dokumentaci se dále uvádí informace, že v jednotlivých místech musí být porovnána skutečná úroveň základových spár s těmi uvažovanými v projektu a v případě zjištěných odlišností se provede ověření a revize návrhu.

Realizace pilířů tryskové injektáže bude probíhat z úrovně upraveného terénu vně objektu. Přes stávající základovou konstrukci bude proveden jádrový předvrt a následně bude realizován pilíř tryskové injektáže. Při provádění má být ověřena skutečná úroveň základové spáry stávajícího objektu a dle zjištěných hodnot budou úklony a délky vrtů v případě nutnosti korigovány.

Dále se v dokumentaci uvádí informace, že ve východní části pozemku byla archeologickým průzkumem ověřena existence stávající hradební zdi, která je památkově chráněna a nesmí dojít k jejímu poškození při stavbě. Předpokládaný rozsah je vyznačen v půdorysu, výškově se předpokládá, že její základová spára sahá až pod úroveň dna plánované stavební jámy. Dle navrženého rozsahu nového objektu se předpokládá obnažení hradební zdi z obou stran – snižování terénu musí probíhat z obou stran téměř zároveň, tak aby nedošlo k situaci, kdy na hradební zeď působí nadměrný jednostranný zemní tlak. V případě, že při realizaci dojde ke zjištění úrovně základové spáry hradební zdi výše, než je plánovaný výkop, bude hradební zeď zajištěna metodou podezdění tak, aby mohl být výkop bezpečně proveden na projektovanou úroveň.

Podmínka č. 3 není splněna – „*Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města a k ověření realizace možných prostupů mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47). Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.*“. **Revizní archeologický výzkum reliktů středověké hradby může být proveden až po odbourání stávajícího technického objektu MUO, pod kterým se hradba z větší části nachází, a jako součást výkopových prací pro založení přístavby SEFO a nové strojovny ve dvoře areálu MUO**; tedy by měl být realizován jako archeologický dohled (výzkum), prováděný až v rámci vlastních stavebních prací. Není možné provádět tyto práce dříve, protože práce vyžadují i realizaci zajištění stavební jámy. Bez provedení odstranění stávajících objektů a bez realizace zajištění stavební jámy není možné provádět výkopy. Zajištění stavební jámy stabilizuje okolní

terén, objekty v blízkosti stavební jámy a je nutné pro dodržení bezpečnosti práce ve stavební jámě (a to i v průběhu realizace zemních prací).

Podmínka č. 4 je splněna – „*Bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochování kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR v severní části areálu (parc. č. st. 39, k. ú. Olomouc – město) a tedy i možnost jeho obnovy či ověření možností realizace prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky, a dále bude realizována archeologická sondáž (výzkum) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.“.* Kulturní památka městského opevnění v severní části areálu **není součástí této posuzované Projektové dokumentace, neboť je předmětem samostatného projektu, který řeší konzervaci hradebních zdí.** Analýza (Stavebně historický průzkum/ SHP) byla dokončena předložením „*Závěrečné zprávy SHP*“ (listopad 2024); jsou do ní zahrnuty i výsledky z provedených archeologických sondáží na parcele, které byly součástí probíhající III. etapy Záchranného archeologického výzkumu v proluce (2023-2025/2026).

Podmínka č. 5 je splněna – **„***Objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m.“.* Správní orgán I. stupně v této věci namítá, že nebyla podmínka splněna v podzemní části. Tato podmínka se však týkala pouze nadzemní části, a to z toho důvodu, že se hmota páté lodi začala pohledově uplatňovat ze severního pohledu. Požadavek na zkrácení pouze nadzemní části vyplývá i z podmínky č.7, kde se požaduje odsazení novostavby, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu od hradeb. Objekt svou hmotou od prvního nadzemního podlaží odstoupil od okraje parcely, resp. hlavní hradební zdi, a byl zkrácen o podmíněné 4 m.

Podmínka č. 6 je splněna – *„Propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem MUO (ul. Denisova č. 824/47) bude omezeno pouze na nutné komunikační prostupy mezi dotčenými prostory, tj. nebude realizován navrhovaný okenní otvor v patře objektu.“.* Propojení mezi přístavbou SEFO a stávajícím objektem MUO bylo omezeno na nutné komunikační prostupy. Okenní otvor ve 2.NP byl z projektu vypuštěn a nebude realizován.

Podmínka č. 7 je splněna částečně – „*Terénní úpravy (resp. zvyšování úrovně terénu v zahradách) a novostavba, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu nebudou stavebně či vlastní hmotou navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď či parkánovou zídku původního městského opevnění, ale budou odsunuty/odsazeny od hradeb.“.* Odvolatel uvádí, že podzemní část přístavby, zahrady i venkovní dvůr jsou upraveny tak, aby v žádném místě nenavazovaly přímo na severní hlavní hradební zeď. Nejmenší místo mezi hradbou a přístavbou je navrženo o rozměru 1 metr. Správní orgán k tomu namítá, že nemůže posoudit splnění této podmínky: *„neboť v předložené projektové dokumentaci je uvedeno, že úpravy parkánu jsou předmětem jiného řízení, a tedy nejsou součástí předložené dokumentace."*. Tato námitka není pravdivá, jelikož v Projektové dokumentaci je hradební zeď ve všech výkresech zakreslena - viz. například výkres 2.PP, řez F-F, řez G-G, řez H-H, řez I-I, řez J-J, řez K-K.

Dle názoru odvolacího orgánu se na výkresech půdorysů a řezů architektonicko-stavebního řešení se sice jeví, že všechny objekty i v úrovní podzemních podlažích

jsou minimálně 1 m odsunuty od reliktů hlavní hradební zdi, ale tyto výkresy nezachycují reálný stav. V půdorysech i řezech je hradební zeď zaznamenána jen schematicky nebo pouze v ustoupené nadzemní části, resp. v partiích nadstavěných mladší cihelnou zídkou. Skutečná šířka reliktů hradební zdi dochované pod úrovní stávajícího terénu ve výkresech zachycena není. Například v pozici pátého modulu, kde má být situován vjezd zásobování, se na výkresech jeví, že odstup „podzemních" podlaží novostavby od reliktů hlavní hradební zdi je cca 1 m (vizte výkresy řezů LL a MM, č. 1.19 a č. 1.20 části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení), ale po připočtení předpokládané skutečné tloušťky hlavní hradební zdi i pod úrovní terénu by odstup neměl být téměř žádný nebo pouze v jednotkách centimetrů, což považujeme za problematické nejen z důvodu patřičné prezentace této cenné památky, ale také z důvodu zajištění dostatečného prostoru k její současné i budoucí obnově.

Za problematické dále považujeme navrhované terénní úpravy, kdy by v některých pozicích mělo dojít ke snížení terénu při vnitřním líci hlavní hradební zdi oproti stávajícímu stavu místy až o cca 4 m (vizte např. výkresy 1.13 řez FF, 1.16 řez II a dalších navazující řezy části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení). Takovéto úpravy nelze z podhledu zachování kulturně-historických hodnot dotčeného chráněného statku akceptovat. Jednak by touto úpravou došlo ke zkreslení původní podoby výšky hlavní hradební zdi a historicky navazujícího terénu, jednak by v dlouhodobém horizontu hrozilo poškození hmoty reliktů hradební zdi. Zdivo je pod úrovní terénu dlouhodobě konsolidováno v určitých fyzikálních a mikroklimatických podmínkách a při radikální změně těchto podmínek způsobených odkopáním zeminy reálně hrozí jeho destrukce, což je doloženo z řady jiných historických staveb (viz např. odkopané relikty zdiv bývalého kartuziánského kláštera v Dolanech u Olomouce atd.). Terén lze snížit maximálně po patu původní hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní strany, tedy do úrovně, kde lze předpokládat mladší navýšení zeminy a kdy by nemělo hrozit případné zkreslení původní podoby výšky historického terénu a také případná destrukce zdiva (zdícího materiálu i malty) z důvodu změněných mikroklimatických a fyzikálních podmínek.

V závěru podnětu žadatel namítá pojatost magistrátu, kdy upozorňuje na skutečnost, že správní orgán dle jeho názoru není schopen o projektu SEFO rozhodovat objektivně a nestranně, a to z důvodu podjatosti paní Mgr. Kauerové ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu. Své podezření opírá zejména o skutečnost, že správní orgán ve věci vydal již tři negativní rozhodnutí. Přezkoumávající orgán se v této záležitosti odkazuje na své předchozí rozhodnutí a zároveň se ztotožňuje s názorem správního orgánu, že obecné namítnutí podjatosti úřední osoby Mgr. Vlasty Kauerové a potažmo celého správního orgánu bez uvedení konkrétních důvodů (důkazu o konkrétních vztazích, poměru jmenované k věci nebo účastníku řízení) s odkazem na skutečnost, že Mgr. Vlasta Kauerová opakovaně vydala negativní rozhodnutí ve věci, samo o sobě nepředstavuje důvod k vyloučení úřední osoby z projednání a rozhodování věci. Skutečnost, že Mgr. Vlasta Kauerová projednávala a rozhodovala ve věci tedy nezakládá vadu řízení, která by představovala nezákonnost napadeného závazného stanoviska.

Jelikož závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, nezbylo přezkoumávajícímu orgánu než závazné stanovisko podle § 149 odst. 8 ve spojení s § 98 správního řádu ve zkráceném přezkumném řízení změnit.

Dle § 94 odst. 5 správního řádu při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3 správního řádu) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99 správního řádu).

V dané věci bylo závazné stanovisko vydáno jako úkon ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Tento úkon není rozhodnutím a není tedy aktem, jímž se ve správním řízení zakládají, mění, ruší nebo závazně určují účastníkova práva nebo povinnosti.

Popis navržených prací (převzato z písemného vyjádření NPÚ ze dne 22.1.2025):

„Předmětem předložené žádosti je záměr dostavby proluky situované západně od objektu Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47, vzniklé po demolici pětice domů ve ¾ 20. století, a dále s tím související záměr rekonstrukce části interiérů samotného objektu ul. Denisova č. 824/47, a to za účelem vybudování tzv. Středoevropského fóra Olomouc. Součástí záměru tedy není pouze dostavba proluky, ale také demolice novodobého křídla depozitářů, vybudování propojovacího krčku mezi stávající budovou MUO a novostavbou SEFO (ve dvorní části MUO), dále vybudování strojovny v podzemní dvorní části MUO, výstavba kolektoru, zřízení kotelny a vystavění zděných komínů ve dvorní části MUO, úpravy interiérů a dvorní fasády západní části hlavní budovy MUO (zřízení výtahu, zřízení vstupní haly v přízemí, úprava stávajících výstavních prostorů a zřízení lektorského ateliéru ve 2. patře a úpravy v půdní vestavbě/mansardě), úpravy interiérů v prostorech bývalého divadla hudby v přízemí hlavní budovy (jeviště a zkušebny) a terénní úpravy při ulici Kačení k vytvoření plochy pro parkování a vjezd zásobování.

Zpracovatel projektové dokumentace výslovně uvádí, že součástí této dokumentace není záměr realizace zemních vrtů pro tepelné čerpadlo, záměr vybudování nové trafostanice a záměr úprav parkánu (včetně obnovy obou hradebních zdí). Tyto práce mají být předmětem jiného stavebního řízení.

Novostavba Středoevropského fóra je pojata jako hmota pěti dílčích, vzájemně funkčně i komunikačně provázaných objektů o dvou podzemních a o jednom až dvou nadzemních podlažích, přičemž nadzemní část staveb má v celé délce dosahovat až do výšky cca 19 m od ÚT v ul. Denisově. Ve dvou objektech (1. a 5.) mají být realizovány vestavby ve formě tzv. domu v domě. Rozdílná délka jednotlivých modulů vychází z jejich funkčního určení. Všechny prostory mají vrchní osvětlení doplněné na několika místech okny s výhledem jak do klidového prostoru zadního dvora, ale i do Denisovy ulice. Specifickou součástí novostavby mají být dvě podzemní podlaží určená jako provozní zázemí. Vzhledem k převýšení mezi Denisovou ulicí a hradbou na severní hranici pozemku o více než 6 metrů je možné situovat služební vjezd a zásobování z ulice Kačení. Oba suterény sledují konstrukční rozvržení přístavby nad povrchem a sahají až k Denisově ulici. Ve druhém podzemním podlaží budou situovány do jednotlivých sekcí sklady a depozitáře. V tomto podlaží bude také umístěn fotoateliér prostupující dvě úrovně. V obou podzemních podlažích se bude nacházet také badatelna. Všechny podzemní prostory budou propojeny příčně. Chodba je zakončena vstupy do nově vytvořené podzemní strojovny. První podzemní podlaží má podobné dispoziční uspořádání jako druhý suterén s tím rozdílem, že zde bude situována restaurátorská dílna, která má mít přirozené osvětlení ze severní strany a také přes anglický dvorek. Nové objekty mají navrženu konstrukci z pohledového 3D tištěného betonu, který bude světle probarven (barevnost pískovce). Beton má díky tomu získat specifický ušlechtilý charakter. Robotické zpracování

betonu vytvoří horizontální strukturu, která bude plynule přecházet i do zaoblených hran fasád. Suterénní prostory jsou navrženy za standardního pohledového betonu. Pohledový beton by byl ve světlém tónu s příměsí barviva. Samostatnou problematikou bude vrchní světlík, umožňující přístup denního světla. V tomto místě bude také umístěno umělé osvětlení. Uvažuje se s pojízdnou provozní lávkou, která zajistí jak obsluhovatelnost při opravách a montáži reflektorů, tak i možnost údržby ETFE fólie a zastínění světlíku. Vrchní osvětlení je doplněno několika okny umožňujícími propojení exteriéru a interiéru. Formát těchto otvorů je volen 3×3 m a 6×3 m, přičemž jejich výplní bude nedělené izolační trojsklo. Doplňky interiérů budou řešeny z mosazného plechu. Jedná se o dveře, zábradlí, rámy oken a pochozí pororošty. Police, regály, stoly nebo schodiště umístěné ve vstupní dvoraně projektant uvažuje ze světlého dřeva. Všechny prostory včetně nábytku by měly působit neutrálně jako pozadí pro vystavené artefakty. V zadní části novostavby budou realizovány tzv. zahrady. Přímo ze schodiště parkánové terasy bude možné vstoupit do podzemní zahrady s geometrickými tělesy. Venkovní zahrada pak bude rozdělena na jednotlivé parcely, které naváží na objemy pěti lodí SEFO.
Do parcely, pod kterou se budou nacházet geometrická tělesa, bude po vzoru vložených pater v samotných stavbách umístěn betonový ostrov, který bude obklopen vodou. Voda bude protékat i do spodního patra po delších stranách, a tím se vrchní část propojí s podzemní zahradou. Atmosféra venkovní zahrady se na jednotlivých parcelách bude střídat. Kromě vody jsou zde dvě parcely s převahou travnaté plochy se stromy a jedna parcela bude mít větší zpevněnou betonovou plochu. Právě tato parcela navazuje na první loď, kam je situována vstupní dvorana. Návštěvník tedy bude moci z Denisovy ulice projít přes vstupní dvoranu a dostat se tak schodištěm nebo výtahem na parkánovou terasu a následně do Kačení ulice. Součástí předmětné akce je i demolice novodobého dvoupatrového křídla depozitářů a technického zázemí MUO. Kromě celkové demolice objektu depozitáře MUO se úpravy historického objektu skládají ze tří hlavních částí. Dvorní křídlo s novou kotelnou, jejíž zásahy do stávajících konstrukcí jsou minimální. Dále se jedná o úpravy hlavní budovy MUO – jeviště a zkušebna (1. NP) a největší zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale, kde se navrhuje odstranění části dělících stěn. Měl by zde vzniknout jeden velký prostor, který vytvoří díky pilířům dvojtrakt. V rámci stávajícího hlavního křídla MUO dojde při úpravě vstupní haly (I.06) k doplnění výtahu pro bezbariérové zpřístupnění jednotlivých podlaží ve staré budově i v nové přístavbě. Nová přístavba SEFO bude kromě osobo-nákladního výtahu (k užívání pro zaměstnance) opatřena osobním středním výtahem v rámci knihovny a studovny. Osobní výtah ve staré budově MUO bude hydraulický pro bezbariérově užívání (3,2 t, 1250 x 1000 mm).

Součástí nové přístavby SEFO bude zásobovací vjezd z ulice Kačení. V těchto prostorách je také navrženo 6 parkovacích stání pro zaměstnance (včetně jednoho stání pro imobilní). Ke vstupu a vjezdu do této zásobovací části bude sloužit nová branka, posuvná ocelová vrata. Rozhraní mezi ulicí Kačení (parc. č. 116/43) a parcelou č. 13 má pak být dotvořeno novou pohledovou železobetonovou zdí do výšky 2 metrů. Stavebně-konstrukční řešení. Na základě požadavku objednatele jsou navrženy konstrukce dočasného zajištění stavební jámy, které budou sloužit k zajištění stability stěn při výstavbě podzemních částí nově navrženého objektu SEFO.

Konstrukce zajištění je navržena jako přisazená s odstupem 50 mm a sloužící jako jednostranné bednění. Líc pažící konstrukce je navržen s ohledem na minimální uvažovaný odstup vrtné soupravy 450 mm na osu vrtání od svislých překážek v úrovni vrtné roviny. Tato pažící konstrukce bude provedena na západní, jižní a východní

straně pozemku. V severní části bude přechod mezi terénem a dnem výkopu řešen svahováním. U pažení podél stávajících staveb se navrhuje plošné podchycení jejich základů pilíři tryskové injektáže k zamezení deformací, zesílení jejich základů a omezení přírůstků zemního tlaku na pažící konstrukce. Podchycení bude provedeno tak, aby pata pilířů tryskové injektáže sahala minimálně do úrovně maximálního plánovaného výkopu před lícem pažící konstrukce, nebo bude ukončeno na rozhraní „zdravých" hornin. Skutečný rozsah prací nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah bude přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby. Pro samotné pažení stavební jámy je navržena metoda mikrozáporového pažení s dočasnými kotvami, v místech potřeby doplněná o prvky podchycení stávajících budov. V projektové dokumentaci se uvádí informace, že v jednotlivých místech musí být porovnána skutečná úroveň základových spár s těmi uvažovanými v projektu a v případě zjištěných odlišností se provede ověření a revize návrhu. Po provedení tryskové injektáže a mikrozápor bude výkop postupně odtěžován na první kotevní úroveň. Následně budou provedeny dočasné kotvy a po uplynutí technologické pauzy 14 dní mohou být kotvy napnuty. Po realizaci kotev a jejich napnutí bude výkop postupně odtěžen na další kotevní úroveň, resp. dno stavební jámy za současného provádění výdřevy. Kotvení bude prováděno v příslušných úrovních a sklonech. Vrty pro kotvy budou realizovány rotačně. Po dokončení každého vrtu a jeho vyčištění bude vrt vyplněn cementovou zálivkou a bude do něj osazen svazek kotevních lan s injektážní trubkou. Pro zálivku i injektáž bude používána směs z cementu v poměru c : v = 2,20 : 1. Po době cca 14 dní bude provedeno napnutí kotev.

Realizace pilířů tryskové injektáže bude probíhat z úrovně upraveného terénu vně objektu. Přes stávající základovou konstrukci bude proveden jádrový předvrt a následně bude realizován pilíř tryskové injektáže. Při provádění bude ověřena skutečná úroveň základové spáry stávajícího objektu a dle zjištěných hodnot budou úklony a délky vrtů v případě nutnosti korigovány. Ve východní části pozemku byla archeologickým průzkumem ověřena existence stávající hradební zdi, která je památkově chráněna a nesmí dojít k jejímu poškození při stavbě. Předpokládaný rozsah je vyznačen v půdorysu, výškově se předpokládá, že její základová spára sahá až pod úroveň dna plánované stavební jámy. Dle navrženého rozsahu nového objektu se předpokládá obnažení hradební zdi z obou stran – snižování terénu musí probíhat z obou stran téměř zároveň, tak aby nedošlo k situaci, kdy na hradební zeď působí nadměrný jednostranný zemní tlak. V případě, že při realizaci dojde ke zjištění úrovně základové spáry hradební zdi výše, než je plánovaný výkop, bude hradební zeď zajištěna metodou podezdění tak, aby mohl být výkop bezpečně proveden na projektovanou úroveň.

V případě spodní stavby se předpokládá založení na velkoprůměrových pilotách vetknutých minimálně 1 m do skalního podloží (piloty ø 90 cm a délky 6-10 m, v SZ části areálu se počítá s pilotami délky až 17 m) v kombinaci s plošným založením na základové desce a základových pasech. Základová deska je uvažována tloušťky minimálně 60 cm. V místě stěnových pilířů bude nutné základovou desku zesílit minimálně na 100 cm, aby byla deska dostatečně tuhá a umožnila přenést do podloží koncentrované reakce od prutových prvků. Součástí základové desky jsou rovněž technické kanály a dojezdy výtahů. Monolitické stěny a sloupy suterénu budou do základové desky vetknuty. Základová deska je uvažovaná jako vodonepropustná konstrukce v systému „bílá vana". Vertikální nosné konstrukce podzemní části objektu

jsou uvažovány jako železobetonové monolitické stěny a stěnové pilíře. Vnitřní nosné stěny tl. 180, 200 a 250 mm jsou uvažovány z betonu C25/30 - XC1, které budou vyztuženy vázanou výztuží B500B. Stěnové pilíře s nepravidelným obdélníkovým průřezem o rozměrech 400-600/700 mm jsou předběžně navrženy z betonu C30/37-XC1 s vázanou výztuží B500B. Suterénní obvodové stěny jsou navržené z vodonepropusntého betonu v systému „bílá vana". Předběžně jsou stěny navrženy tl. 40 cm z betonu C30/37-XC4-XD1-XF2 (90denní beton, max. průsak 50 mm) vyztužené vázanou výztuží. Vnitřní nosné a obvodové stěny v nadzemních podlažích jsou předběžně navrženy tl. 25 cm, stěny kolem schodišťových prostorů jsou pak uvažovány tl. 15 cm. Z důvodu tvarové náročnosti a relativně subtilním konstrukcím je tak nutné předpokládat specifickou technologii provádění pomocí 3D tisku. V předkládaném návrhu je uvažováno s použitím cementového kompozitního materiálu s pevností odpovídající min. betonu C30/37-XC1 a vyztuženého rozptýlenou výztuží. Část stěn a pilířů bude provedena jako běžná železobetonová konstrukce z betonu min. C25/30 -XC1 vyztuženého vázanou výztuží B500B.

U všech vnitřních stěn budou viditelné povrchy pohledové bez finálních úprav pomocí omítky. Fasáda objektu bude řešena jako sendvičová konstrukce. Hlavní nosnou částí budou stěny tl. 250 mm, které budou pohledové z interiéru. Vnější fasádní nenosné stěny předpokládané tloušťky 60 mm s pohledovým betonem v exteriéru budou kotveny do obvodových nosných stěn pomocí nerezových trnů a zároveň budou v patě uloženy na horizontální konstrukci. Stropní konstrukce ve všech podlažích budou tvořeny monolitickými železobetonovými obousměrně pnutými deskami.

Součástí stavebních prací je také přístavba strojovny po úrovní terénu ve dvoře stávajícího areálu MUO. Bude se jednat o podzemní jednopodlažní železobetonovou stavbu (1. PP). Suterénní obvodové stěny a základová i stropní deska je navržená z vodonepropustného betonu v systému „bílá vana". Anglický dvůr (č. 2.01 – venkovní dvůr), který bude součástí této podzemní stavby, má být zastřešen pojízdným ocelovým pororoštem. Tato plocha bude vynesena za pomoci ocelových nosníků uložených a vetknutých do železobetonové konstrukce s průvlakem. Stavebně-konstrukční zásahy jsou plánovány i v rámci stávající budovy MUO. Hlavní konstrukční zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale. Odstraněním pozůstatků příčných dělících stěny z CP bude vytvořen jeden spojitý prostor. Tyto příčné stěny budou pro zajištění stropu mezi 1. a 2. NP nově podepřené novými ocelobetonovými průvlaky. V polovině rozponu budou tyto průvlaku podepřeny spojitým masivnějším průvlakem vyneseným pilíři z CP a železobetonu. Pro úpravu dispozice v přízemí se tedy předpokládá podchycení stávajících trámových stropů novou monolitickou železobetonovou konstrukcí. Jednalo by se o vytvoření hlavního průvlaku 400 x 855 mm v pozici stávající střední nosné stěny, na nějž budou kolmo provedeny vedlejší průvlaky 300 x 300 mm. Průvlaky by byly z betonu C30/37-XC1 vyztužené vázanou výztuží B500B. Průvlaky lze nahradit obloženými OK nosníky.

Dále se předpokládá přitížení částí konstrukcí objektu v rámci změny statického působení související s vybouráním nových otvorů, provedením nového výtahu a dispozičních úprav. Stávající konstrukce dotčené stavebními úpravami většinou vyhoví, předpokládá se pouze zesílení jednoho zděného pilíře pomocí OK objímky. Ocelová objímka pilíře bude ze svislé výztuže čtveřice ocelových úhelníků L 100 x 100 x 8 osazených v rozích pilíře a z doplňující ploché oceli 50 x 5 mm. Třmeny 50 x 5 mm budou osazeny výškově maximálně po 0,4 m a budou přivařeny k nárožním úhelníkům. Pilíř bude nakonec opatřený rabicovým pletivem a omítnutý cementovou maltou. Nad nově navrženými otvory ve stávajících nosných stěnách budou provedeny nové

překlady (ocelové válcované nosníky dimenzí dle velikosti otvorů). Drážky pro otvory budou nejdříve vyříznuty a teprve poté dobourány promocí elektrického kladiva.
Nově navržená konstrukce výtahu se předpokládá jako lehká ocelová. Půjde o rámovou konstrukci z válcovaných nosníků z oceli S235. Pilířky budou čtvercové trubky 80/8, ztužující vodorovné prvky pak 80/6. Založení výtahu je předběžně navrženo jako plošné na základové desce tl. 250 mm. Stěny dojezdu výtahu jsou uvažovány rovněž tl. 250 mm. Materiálově se předpokládá vodonepropustný beton C30/37-XC4 s vyztužením vázanou výztuží B500B. Pro provedení výtahové šachty bude třeba ve stávajících základech připravit/vybourat prostor.

V rámci jednotlivých technických sítí řeší dokumentace návrh nových vnitřních rozvodů vody a kanalizace, elektroinstalací atd. zejména v objektu novostavby SEFO, část návrhu nových rozvodů technických sítí a instalací se však dotýká i stávajícího objektu MUO.

Voda
Stávající vodovodní přípojka je kapacitně vyhovující. Přípojka je zakončena hned za hranicí pozemku parc. č. 141 v průjezdu do dvora ve stávající vodoměrné šachtě vodoměrnou sestavou z armatur DN50. Na pozemku investora parc. č. 39 „Severní parkán“ je aktuálně zakončena další stávající vodovodní přípojka PE D32 z ulice Kačení. Přípojka již není využívána. Navrženo její odstranění v celé délce, přičemž stávající odbočka na stávajícím vodovodu TLT100 bude zaslepena. Na stávajícím potrubí u správní budovy MUO jsou navrženy dvě odbočky se zemními uzávěry se zemní soupravou. Jeden pro nový objekt SEFO a druhů pro stávající správní objekt. Před správním objektem bude opět napojeno stávající přívodní potrubí pomocí elektrotvarovky. Pro nový objekt přístavby SEFO bude nové potrubí vedeno v zemní rýze stávajícím průjezdem. Za průjezdem potrubí projde systémovým prostupem s pažnicí do prostoru strojovny pod dvorem. Zde je na stěně navržen uzávěr vody v objektu a uzávěr MaR. Dále je navržena odbočka požárního vodovodu. Na patě bude osazen uzávěr, oddělovač a vypouštění. Pro odběry pitné vody je navržena odbočka pro úpravnu vody (odvápnění) a dále je navržen rozdělovač jednotlivých odběrů pitné vody. Vedení hlavních rozvodů pitné a požární vody jsou navrženy pod stropem strojovny a dále do chodby v 2. PP. Zde bude veden hlavní horizontální rozvod k jednotlivým odběrů a stoupačkám do vyšších pater. Na jednotlivých odbočkách jsou navrženy uzávěry, uzávěry MaR a vypuštění. Všechny uzávěry a vypouštění jsou navrženy v prostoru chodeb mimo prostory depozitářů apod.

Pro ohřev teplé vody jsou navrženy u všech odběrných míst lokální malé el. zásobníkové ohřívače teplé vody v tlakovém provedení.

Kanalizace
Odvodnění stávajících objektů a pozemků je aktuálně zajištěno třemi kanalizačními přípojkami. Celý stávající objekt MUO a přilehlé zpevněné plochy jsou odvodněny do kanalizační přípojky DN300, která je vedena z pozemku parc. č. 14 do kanalizace v Koželužské ulici. Tato přípojka bude zachována beze změny. Z pozemku parc. č. 13 „západní parkán“ je vedena stávající kanalizační přípojka BT DN200 do ulice Kačení. Tato přípojka bude zachována beze změny. Není však navrženo její další využití z důvodů předpokládaného špatného stavu kanalizace v ulici Kačení. Z pozemku parc. č. 39 „severní parkán“ je vedena stávající kanalizační přípojka přes pozemek vozovny parc. č. 460 do ulice Koželužská. Tato přípojka se aktuálně nachází v dezolátním stavu a odpadní vody z potrubí přípojky vytékají pod pozemek vozovny. Navržena je rekonstrukce a další využívání této přípojky, ta ale má být předmětem samostatné

projektové dokumentace. Nový objekt SEFO bude odkanalizován rekonstruovanou přípojkou jednotné kanalizace do stávajícího místa kanalizační přípojky na veřejné kanalizaci v ulici Koželužská (Kameninové trouby DN 600). V místě stávající revizní šachty bude provedeno obnovení této šachty s výměnou potrubí od napojení po revizní šachtu. Samotná připojení je uvažováno zachovat. Dále se bude pokračovat směrem k situovanému objektu SEFO s postupným odhalováním stávající kanalizační části s výměnou za navrhované nové potrubí, vč. nových šachet. U parkánové zdi bude nejprve provedena sonda do uvažované hloubky uložení nového potrubí a provede se propojení se spádišťovou šachtou umístěnou v prostoru parkánu. Zde bude také vložena nová šachta, navíc jedna další od stávajícího stavu.

Odvodnění
Část odvodnění dvora mezi objekty přístavby SEFO a MUO bude vyvedena do stávající vnitřní kanalizace. Větší část zpevněných ploch na dvoře a v anglickém dvorku u strojovny bude nově odvodněna potrubím pod úrovní podlahy strojovny. Toto potrubí bude svedeno kolem objektu SEFO a bude napojeno do RN pod objektem SEFO. Zpevněné plochy navazující na objekt SEFO a střechy nad suterény objektu budou také svedeny do RN pod objektem SEFO. Samostatně je řešeno odvodnění zpevněných ploch z obou parkánů – západního a severního. Ve stavební části jsou navrženy pro odvodnění liniové žlaby. Vedení svodů od žlabů je navrženo v zemní rýze severního parkánu. Napojení je navrženo do samostatného retenčního objektu (RN), který je navržen přímo v parkánu. Regulovaný odtok z RN bude napojen do hlavního kanalizačního svodu před napojením na rekonstruovanou kanalizační přípojku. Pod základovou deskou hlavní přístavby SEFO je navrženo drenážní opatření pro kontrolované nakládání s podzemními vodami. Drenážní opatření je tvořeno drenážní plošnou svislou vrstvou podzemní stavby (do ulice Denisovy) a soustavou vzájemně gravitačně propojených revizních šachet po okrajích pozemku / stavby tak, aby mohlo docházet k průběžným kontrolám a byl minimalizován negativní dopad dešťových vod podél sousedních pozemků a voda byla drenována pod objektem severním směrem po spádu svahu.

Jižní svislá suterénní stěna (podél ulice Denisova) bude v prostoru mezi lícem záporového pažení a stěnou z bílé vany oddělená celoplošně drenážním systémem tvořeným nopovou folií (např. Delta – MS 20). U paty této hranice základů bude voda zachycena podélně umístěným drenážním potrubím. Odtud pak už bude voda napojena gravitačně v minimálním sklonu 1 % do drenážních jímek (č. 2 a č. 3) v rámci drenážního systému pod celoplošnými základy. Drenáže budou mít kontrolované vstupy ve 2. PP kryté revizním poklopem proti tlakové vodě a vzedmutí. Dno drenážní trubky musí být vždy aspoň 200 mm pod úrovní vodorovné hydroizolace, aby voda v terénu nepůsobila jako tlaková. Drenážní rýha nesmí být provedena v oblasti zeminy, kde dochází k přenosu zatížení od objektu. Výkop bude mít minimální šířku 600 mm. V místech změny směru drenážního potrubí budou osazeny kontrolní šachty o průměru 500 mm. Drenáž musí být propustná pro vodu a odolná proti zanesení částečkami zeminy, proto je navrženo kamenivo fr. 16-32 bez prachových částic oddělené od hutněného zásypu a okolní zeminy vrstvou geotextilie. Výška vrstvy kameniva je 300 mm nad horní hranou drenážní trubky.

Vzájemné přesahy dílů geotextilie musí být min. 200 mm, menší přesahy se svaří. Minimální průměr drenážního potrubí je DN 150, jeho spád je navržen 1 % (v případě zajištění čištění stačí 0,5 %). Spád drénu musí co nejvíc kopírovat spád terénu. Drén musí být vždy uložen na stabilní podklad s provedeným spádem. První vrstva zásypu

na potrubí musí být prováděna ručně, aby nedošlo k poškození potrubí. V jímce, do které je drenáž svedena, je nutné osadit plovákový spínač, který zajistí přečerpávání nejpozději v době, kdy je hladina vody v jímce 30 cm pod úrovní dna nátoku z drenáží.
Provozuschopnost čerpadla je nutné pravidelně kontrolovat. Pro odvod podzemní vody z drenáží se využije stávající studna, odkud bude voda následně odvedena do kanalizace (jímka 5 do RŠ -004 a jímka IV do RŠ-06). Podrobný návrh odvodnění spodní vody bude navržen po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot.

STL plynovodní přípojka
V současné době je objekt připojen na stávající NTL přípojku z ulice Denisovy. Na úrovni průjezdu a dvora bude odhaleno stávající potrubí vnitřního NTL plynovodu. Zde je navrženo napojení nového potrubí. Veškerá další stávající plynová zařízení budou demontována. Nové potrubí bude vedeno v zemní rýze směrem k rohu správní budovy, kde bude potrubí zakončeno před fasádou v nové plynoměrné skříni. Z plynoměrné skříně potrubí projde do schodiště a dále bude vedeno do chodby před novou kotelnou, kde je navrženo osazení uzávěru kotelny, manometru a bezpečnostního rychlouzávěru kotelny – BAP. Dále potrubí projde do kotelny, kde je navrženo připojení stávajících přesunutých plynových kotlů. Nová kotelna, která zajistí vytápění a přípravu TV pro celý objekt, bude umístěna ve druhém podzemním podlaží severozápadního křídla a bude vybavena 4 kotli typu Buderus Logano plus GB 312-120 - jmenovitý výkon 4 x 120 kW.

Na pozemku novostavby SEFO a také v parkánu mají být realizovány vrty tepelného čerpadla, které budou sloužit k vytápění a chlazení novostavby (projekt vrtů však není součásti této PD).

Vytápění a chlazení
Projektová dokumentace vytápění a chlazení neřeší pouze objekt novostavby SEFO, ale rovněž některé prostory stávajícího objektu MUO. Stávající budovy muzea dnes vytápí plynová kotelna, která je umístěna v objektu SO -02 depozitáře, který se bude bourat a kotelna tedy bude zrušena. Plynové kotle se přemístí do nového prostoru v suterénu severního křídla, kde bude zřízena nová kotelna. Ta bude pracovat v bivalenci s novou strojovnou vytápění a chlazení, která bude umístěna v nově vybudované strojovně ve dvoře muzea pod úrovní terénu. Tyto zdroje zajistí i vytápění stávajících budov a ohřev vzduchu v ohřívácích vzduchotechniky. Na větev Trojlodí – ohříváky VZT budou napojeny stávající ohřívák v kině Central a nové ohříváky ve zkušebně a malé scéně. Všechny topné větve, které dnes vycházejí z původní kotelny, se napojí na nové zdroje tepla. Technologie zdroje tepla a chladu bude umístěna ve dvou místnostech, a to ve strojovně č. 2.02 v suterénu pod dvorem a v plynové kotelně č. II.01, II.02 a II.03 v suterénu administrativní budovy. Oba prostory budou propojeny průchozím kolektorem. Zdrojem tepla bude tepelné čerpadlo (resp. kaskáda dvou TČ) země – voda, jímající energii z hlubinných zemních vrtů. Bivalentní zdrojem tepla je plynová kotelna. Jedná se o 4 plynové kotle, které se přemístí z rušené kotelny. Kotle budou pracovat nezávisle na vzduchu v kotelně. Bude použit způsob děleného přívodu vzduchu a odvodu spalin. Spalovací vzduch ke kotlům bude přiveden z venkovního prostoru – anglického dvorku. Ke každému kotli bude přivedeno samostatné vodorovné vzduchové potrubí z plastu, tepelně izolované minerální isolací s povrchovou úpravou oplechováním. Potrubí se napojí na příslušné hrdlo kotle. Spaliny vždy ze dvou kotlů se odvedou společným kouřovodem do jednoho komína (prům. 250 mm).

Kouřovody
budou vedeny vodorovně nad podestou schodiště do komínů. Oba komíny budou umístěny na dvoře ve venkovním prostoru. Nad střechu vyústí při dodržení všech požadavků norem a technických pravidel. Účinná výška komínů je H = 24 m, celková délka spalinové cesty cca L = 36 m. V technické zprávě se pak uvádí že, komín i kouřovody budou zhotoveny z nerezového plechu a tepelně isolovány minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním ocelovým nerezovým plechem. V ústí komínů nad střechou mají být osazeny stříšky ze silného tuhého plechu, které budou rozrážet hlukové pole (vizte technická zpráva D.1.4.E.1 části PD D.1.4.E vytápění a chlazení / naopak v architektonicko-stavební části je zaznačeno, že nové komínové těleso bude vyzděno z plných cihel).

Zdrojem chladu je rovněž tepelné čerpadlo, které může pracovat v režimu pasivního chlazení, kdy je chladící voda ochlazována primární nemrznoucí kapalinou, bez práce kompresoru TČ nebo aktivního chlazení. Dalším zdrojem chladu jsou dvě kompresorové chladící jednotky s kondenzátorem chlazeným nemrznoucí kapalinou. Zdroj tepla a chladu má zajistit vytápění a chlazení nového objektu, ohřev a chlazení vzduchu v ohřívačích a chladičích vzduchotechniky a vytápění stávajících budov. Chlad pro stávající budovy muzea nebude poskytován. Jednotlivé místnosti novostavby budou vytápěny a chlazeny sálavým plošným vytápěním a chlazením. Ve stávajícím objektu budou použita otopná tělesa a chladící jednotky fan-coil. Vytápění v upravovaných prostorech stávající budovy MUO bude v převážné většině zajištěno
prostřednictvím otopných těles a v případě vstupní haly č. 1.06 pak bude řešeno jako podlahové.

Tělesa se připojí na stávající potrubní rozvody. Budou opatřena regulačními radiátorovými ventily s termostatickými hlavicemi a uzavíracím a regulačním šroubením. Další prostory ve 2. NP a 3. NP hlavní budovy MUO budou rovněž vytápěny otopnými tělesy. Pokud to bude možné, ponechají se stávající tělesa, nebo se stávající tělesa vhodně přemístí. Jinak se osadí nová otopná tělesa. Detaily má řešit prováděcí projekt. Chlazení 2 sálů (zkušebny a malé scény) bude řešeno jednotkami fan-coil, které budou osazeny v podhledech. Rozvody v topném a chladicím systému a přípojky k jednotlivým spotřebičům – rozdělovačům a sběračům – budou z měděných trubek. Trubky vedené ve volném prostoru budou uloženy na závěsech nebo na konsolách v objímkách s pryžovou výstelkou. Část potrubí bude vedena ve zdech a v podlahách.

Vzduchotechnika
Strojovna VZT má být vystavěná pod úrovní dvora MUO a zastřešená ocelovou konstrukcí s pojízdným pororoštem (bude zabírat plochu cca 67 m2). Dále se předpokládá, že centrální systémy, jejichž hlavní komponenty budou umístěny ve strojovnách klimatizace, budou doplněny některými lokálními systémy zajišťující dopravu vzduchu či místně i teplotní parametry. Pro ohřev vzduchu bude použito teplotních výměníků napojených na rozvod topné vody připravované v objektové plynové kotelně/tepelnými čerpadly země-voda. Pro chlazení a odvlhčování vzduchu bude použito chlazené vody (resp. chlazené nemrznoucí kapaliny pro odvlhčování), která bude vyráběna pomocí tepelných čerpadel země – voda. Vlhčení vzduchu bude pomocí lokálně upravené vody. VZT zařízen budou vyjma novostavby SEFO instalovány i ve stávajícím objektu MUO. Jedná se o zařízení č. 5 (Odvětrání WC / zázemí). Větrání je navrženo jako podtlakové.

Odvod vzduchu bude zajištěn pomocí potrubního ventilátoru umístěného ve větraném prostoru. Odsávací potrubí bude z ocelového pozinkovaného plechu a vzduch bude vyveden na vnější plášť objektu (v případě spojovacího krčku pak nad střešní plášť), kde bude vyfukován pomocí výfukové hlavice. V potrubí budou osazeny případně požární klapky a potrubí bude opatřeno příslušným typem izolace. Náhrada odsátého vzduchu bude přes vyústku (nebo požární větrací mřížku) z okolních prostorů. Dále se jedná o zařízení č. 13. a 14 (větrání sálů historické budovy). Větrání dvou sálů v historické budově bude zajišťovat dvojice vzduchotechnických jednotek, které budou umístěny ve strojovně vzduchotechniky poblíž řešených sálů. Vzduchotechnické jednotky budou nasávat čerstvý neupravený vzduch přes protidešťovou žaluzii na fasádě objektu skrze stávající okenní otvory (jejich horní část). Sací potrubí bude opatřeno příslušnou izolací (tepelná/parotěsná). Po úpravě vzduchu na základě požadavků z větraných prostorů bude vzduch dále pomocí standardního vzduchotechnického potrubí z pozinkovaného plechu (opatřeného příslušnou tepelnou/požární/hlukovou izolací) s třídou těsnosti C dopravován do jednotlivých řešených prostor. Odvod i přívod vzduchu bude veden pod stropem v prostoru sálů nad podhledem. Distribuce vzduchu bude pomocí čtyřhranných VZT vyústek. Výfuk vzduchu bude nad střechu objektu. Chlazení a vytápění prostor bude zajišťováno profesí UTCH.

Elektroinstalace – silnoproud
Novostavba SEFO bude po stránce elektrické nezávislá na stávajícím objektu, bude disponovat vlastním připojením na hladině NN z nové trafostanice. Z nové trafostanice budou kromě nových odběrů napájeny stávající provozy, u kterých se požaduje navýšení příkonů. Rekonstruovaná dvojice sálů (Úpravy hlavní budovy MUO – jeviště a zkušebna), které se nachází v 1. NP stávající budovy MUO, budou mít z nové trafostanice novou přípojku NN, která bude realizována kabelem 1 -CYKY-J 4x35. Kabel bude vstupovat do budovy MUO přes rozvodnu kina Central do rekonstruovaných prostor, kde bude umístěn rozvaděč R_SZ, který bude hlavním rozvaděčem do dvojici sálů.

Pro napájení požárně bezpečnostních zařízení bude realizován nový přívod kabelem s funkční integritou při požáru kabelem 1-CXKH-V-J 4x16. Při vstupu do budovy budou osazena tlačítka TOTAL STOP a CENTRAL STOP. Pro nouzové osvětlení novostavby SEFO bude použit centrální bateriový systém, který bude umístěn v m. č. 2.02. Z toho systému budou napojena veškerá nouzová svítidla v objektu kabely s funkční integritou při požáru. Nouzové osvětlení ve stávající budově MUO bude napájeno přes centrální bateriový systém umístěný ve 2. PP (rozvodna kina Central). Elektrické vedení bude v celé budově, kromě technických zázemí ve 2. PP a 1. PP, kde budou elektrické kabely vedeny přiznaně v kabelových drátěných žlabech, vedeno skrytě ve skladbě v trubkách v betonových stěnách min. 15 mm pod povrchem, případně pak v podlahách. Ve stávajících částech budovy (MUO) pak bude vedení realizováno v drážkách ve zdi min. 15 mm pod omítkou. Koncové prvky elektroinstalací mají být upřesněny v dalším stupni projektové dokumentace. Vyjma řešení osvětlení v interiérech novostavby se PD zabývá i osvětlením exteriérů. V této věci uvádí následující skutečnosti. Vodní prvek v úrovni 1. NP a obdobně voda stékající do nižších pater pod pororošt budou osvětleny podvodními liniovými svítidly. Lavičky budou dekorativně podsvětleny. Parkán s geometrickými tělesy bude osvětlen převážně nepřímo, a to jednak asymetricky svítícími zemními svítidly osvětlujícími zeď za každým tělesem (těleso se pak propíše jako tmavé proti světlému pozadí) a jednak liniovými zemními svítidly osvětlujícími zeď a klenby promenád. Příjezdová cesta

k parkovišti a k nakládce bude osvětlena odrazem od osvětlené parkánové zdi. Chodníky podél příjezdové cesty budou osvětleny sloupkovými svítidly. Prostor vstupu z ulice Denisovy má být osvětlen nepřímo. Osvětlena bude plocha ustoupené fasády druhé lodě, která jednak odrazem osvětlí prostor mezi budovami a jednak vytvoří pozadí vystavenému exponátu. Osvětlení je navrženo linií pochozích zemních svítidel s wall-wash charakteristikou podél fasády. Všechna svítidla mají být osazena LED světelnými zdroji s neutrálně bílým barevným tónem s náhradní teplotou chromatičnosti TCN= 4000 12 *K. Nouzové osvětlení bude navrženo ve vyšším stupni projektové dokumentace.*

Elektroinstalace – slaboproud
Tato část dokumentace zahrnuje strukturovanou kabeláž (SK), IP kamerový systém (CCTV), poplachový zabezpečovací a tísňový systém (PZTS), elektronickou kontrolu vstupu (EKV), systém domácího telefonu (DT) a elektrickou požární signalizaci (EPS). Součástí instalace slaboproudu a EPS bude přesun stávající technologie z velínu v 1. NP stávající budovy MUO, do nového velínu v 1. NP hlavní přístavby SEFO. Část prací se odehraje tedy i ve stávající budově MUO. Z výkresové dokumentace je pak patrný typ prvků, jejich počty a pozice. Vesměs se bude jednat o prvky hlásičů, detektorů, kamer atp.

Vegetační prvky
Vzrostlý strom na parcele č. 13, u vjezdu z ulice Kačení bude ponechán a začleněn do nových zpevněných ploch pro parkování. Na parcele č. 459, v rámci severně umístěné zahrady, bude osazen nový nízkokmenný strom. Na severní části fasády novostavby jsou navrženy popínavé rostliny.“.

V návaznosti na písemné vyjádření odborné organizace dospěl přezkoumávající orgán k závěru, že z hlediska zájmů státní památkové péče je **žádost k výše popsanému projektu SEFO přípustná, a to za splnění následujících podmínek**:

1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh odvedení spodní/podzemní vody v prostoru dotčeném plánovanou novostavbou SEFO, tak aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.
2. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh statického zajištění stávajících staveb přiléhajících k pozemkům novostavby, vycházející ze skutečného/zjištěného stavu způsobu a podoby založení těchto staveb. Pokud by mělo dojít k alternativně navrhovanému/předpokládanému statickému zajištění (podezdění základu) fragmentu středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, bude tento konkrétní návrh stabilizace fragmentu hradební zdi předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. V případě zamýšleného statického zjištění západní nosné obvodové/štítové zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na fragmentu zmiňované středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, bude tento návrh upraven tak, aby nedošlo k destruktivním zásahům do fragmentů hradební zdi. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO, resp. návrh statického zajištění fragmentů hradby, na kterém je tato zeď vystavěna.

3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP r ej. č. 11428/9–27 ÚSKP ČR a k ověření realizace možných prostupů hradbou, včetně prostupů nové kanalizace. Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.
4. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření navrhované novostavby ve vztahu k reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradby dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. V případě, že by novostavba nebo její části měly vlastní hmotou kompaktněji navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď městského opevnění, budou tyto části dostatečně odsunuty/odsazeny od hradeb a návrh takové úpravy bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. Terén při vnitřním líci reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) lze snížit maximálně po původní patu hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní/jižní strany, tj. terén nebude upraven tak, jak je navrženo v projektové dokumentaci. Nový návrh terénních úprav při hlavní hradební zdi bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.
5. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh zajištění stavební jámy, resp. realizace pažící konstrukce na západní, jižní a východní straně pozemků dotčených novostavbou, vycházející ze skutečně zjištěného stavu úrovně základových spár okolní zástavby a jednotlivých geologických vrstev podloží. Pažící konstrukce a dočasné kotvy na západní straně budou navrženy/provedeny tak, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR.
6. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření návrhu velkoprůměrových pilot ve vztahu k reliktům středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a reliktům hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradeb dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. Velkoprůměrové piloty pro založení novostavby SEFO, které mají být realizovány na východním okraji pozemků novostavby při reliktech hradby oddělující Předhradí a lokační město a při reliktech severní hlavní hradební zdi městského opevnění budou navrženy/provedeny tak a v takovém odstupu, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktů těchto hradeb, včetně částí dochovaných po úrovní stávajícího terénu.
7. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh vegetačních úprav na pozemcích dotčených zamýšlenou novostavbou.
8. Kanalizační přípojka, která má být obnovovaná v trase vedoucí skrze průběh severní parkánové hradby a prostor parkánu KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, bude realizována tak, že případné prostupy skrze hradební zdi budou realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace.

9. Bude prověřena možnost realizace podzemní zahrady a retenční nádrže zamýšlených v severní partii třetího modulu novostavby SEFO na parc. č. 457. V případě, že by s sebou realizace těchto zahloubených částí novostavby nesla rizik o destrukce či podmíněných zásahů do reliktů hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, hloubka novostavby bude upravena tak, aby nezasahovala pod úroveň základové spáry reliktů hlavní hradební zdi, v průběhu stavby nehrozilo zřícení hradby např. tlakem zeminy z parkánu a aby hradební zeď či její základ nemusely být z těchto důvodů stavebně upravovány.
10. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení podrobný návrh stavebních úprav exteriéru a interiérů stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47). Jeho součástí bude mimo jiné:
    a. podrobný návrh jednotlivých typů výplní navrhovaných k osazení do otvorů vnějšího pláště i interiérů stávajícího objektu MUO;
    b. podrobný návrh obnovy/doplnění konstrukce krovu a střešního pláště stávajícího objektu MUO v pozici bouraného tělesa výtahu;
    c. návrh realizace vizuálně se v dotčených prostorech stávaj ícího objektu MUO uplatňujících koncových prvků jednotlivých technických sítí;
    d. návrh provedení jednotlivých podlah;
    e. přesný návrh vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu stávajícího objektu MUO, včetně pozice jeho průběhu a zakončení.
11. Nové komínové těleso navržené ve dvorní části stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude zhotoveno z nerezového plechu či s povrchovou úpravou ocelovým nerezovým plechem se stříškou ze silného tuhého plechu. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh nového komínového tělesa.
12. V prvním patře hlavního/uličního objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude provedena elektroinstalace – silnoproud v podobě dle výkresu č. 15 části D.1.4.E Silnoproudá elektrotechnika, tj. nebudou odstraněny dělící příčky v uličním traktu patra (v tzv. kabinetu), ale bude zachováno stávající dispoziční uspořádání traktu.
13. Trasy pro nově budované rozvody technických sítí, které budou realizovány v původních historických stavebních konstrukcích (omítkách a zdivu) stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), budou provedeny v maximálním rozsahu (šířce, hloubce a tloušťce) potřebném pro umístění příslušných prvků a rozvodů, přičemž tyto trasy budou prováděny/vymezeny řezáním či frézováním a provrtáváním v dotčených konstrukcích.
14. K vysprávce exteriérových i interiérových omítek na původních či historických stavebních konstrukcích dotčených zamýšlenými pracemi na stávajícím objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) budou použity malty svým složením, strukturou a barevností blížící se maltám použitým k vyhotovení starších omítek nacházejících se v bezprostředně navazujících částech omítaných ploch. Způsob povrchového zpracování nových omítek bude shodný s povrchovým zpracováním uvedených starších omítek.
15. K nátěrů exteriérových omítaných ploch stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) dotčených zamýšlenými pracemi budou použity vápenné nebo nehydrofobní silikátové barvy shodného barevného odstínu, jako je tomu nyní, a k nátěru interiérových omítaných ploch s historickými omítkami či doplňovanými omítkami dle historických omítek budou použity hlinkové (klihové) barvy nebo vápenné barvy.

16. K zádlažbě dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude použita mozaika, ale bude zachována/obnovena, případně doplněna, stávající sekaná/štípaná drobná žulová kostka kladená v kroužkové skladbě.
17. V rámci terénních úprav dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebudou odhaleny a pohledově prezentovány relikty středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR. Hmota reliktů hradby zůstane uschována pod úrovní terénu.
18. Stávající zděná ohradní zídka na rozhraní ulice Kačení a pozemku parc. č. 13 nebude zbourána, tj. nebude zde vybudována navrhovaná nová pohledová železobetonová zeď. Návrh obnovy stávající zídky, návrh podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.
19. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh zabezpečení severní hlavní hradební zdi a parkánové hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR před případným poškozením provozem stavby v pozicích vjezdů na staveniště a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.“.

MUO ve svém stanovisku k písemnému vyjádření odborné organizace č.j. NPU-391/292/2025 ze dne 22. 1. 2025 uvedl, že s podmínkami věcně souhlasí. K podmínkám, 1, 2, 5 uvedl, že mohou být splněny až při realizaci samotné stavby. K podmínkám 11, 12 uvedl, že nesrovnalosti v projektové dokumentaci budou upraveny.

Přezkoumávající orgán se s podmínkami 1–19 formulovanými ve vyjádření odborné organizace, jak vyplývá z výroku tohoto rozhodnutí, ztotožnil, kdy za relevantní považuje následující důvody:

Podmínka č. 1 je uložena z důvodu, že posuzovaná projektová dokumentace nepopisuje veškeré zamýšlené práce v dostatečné podrobnosti. Jde o mírně upravenou podmínku č. 1 rozhodnutí Krajského úřadu. Část zamýšlených prací je popsána pouze rámcově, bez uvedení bližších informací k jejich podobě, anebo tyto práce jsou zmíněny, aniž by byla popsána jejich přesná podoba, rozsah a způsob realizace, či upřesnění podoby části zamýšlených prací je podmíněno realizací dalších podrobnějších průzkumných prací atd. Protože tyto zamýšlené práce nejsou v předloženém stupni projektové dokumentace dostatečně specifikovány, nelze zcela jednoznačně a objektivně vyhodnotit jejich dopad na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. Tato podmínka je tedy uplatněna z důvodu absence dostatečně konkrétních informací k zamýšleným pracím, kdy není možné objektivním způsobem posoudit jejich dopad na hodnoty chráněného statku. Proto je požadováno předložení dostatečně konkrétního návrhu (dalšího stupně projektové dokumentace) k posouzení ve správním řízení. Jelikož podrobný návrh zajištění bezpečného odvedení podzemních vod z pozemků dotčených novostavbou není součástí předložené projektové dokumentace a sám zpracovatel projektové dokumentace v technické zprávě uvádí, že podrobný způsob odvedení spodní vody má být navržen po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot, je třeba uplatnit výše uvedenou podmínku.

Podmínka č. 2, která je doplněním podmínky č. 2 rozhodnutí Krajského úřadu je uložena z důvodu, že v posuzované projektové dokumentaci jsou navrhované práce

uvedeny zčásti v obecné podobě, dále že se konstatuje upřesnění a korekce zamýšlených prací na základě skutečné situace (skutečně zjištěného stavu) a také některé práce jsou pouze zmíněny bez dostatečné specifikace (vizte např. eventuální podezdění fragmentu středověké hradební zdi oddělující Předhradí od lokačního města), je nutné uplatnit výše uvedenou podmínku. Ve věci zamýšleného statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na cenném fragmentu středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, považujeme za nutné záměr upravit tak, aby při realizaci stavební jámy nebylo destruktivně zasahováno do kamenné hmoty reliktů hradby, ale aby byl zvolen jiný způsob případného posílení základu zdi – vyvstane-li tato potřeba – než vrtání ve hmotě zdiva a jeho podbetonování tryskovou injektáží. Je také otázkou, jaká je skutečná situace založení předmětné zdi, protože v daných místech lze předpokládat její založení přímo na skalním podloží než na navážkách či štěrko-hlinitém podloží.

Podmínka č. 3, která je doplněním podmínky č. 3 rozhodnutí Krajského úřadu, je uložena z důvodu, tato podmínka nebyla splněna a v současné situaci ani nemůže být z podstaty věci splněna. Zpracovatel projektové dokumentace sám v této věci uvádí, že revizní archeologický výzkum reliktů středověké hradby může být proveden až po odbourání stávajícího technického objektu MUO, pod kterým se relikty hradby z větší části nachází, a jako součást výkopových prací pro založení přístavby SEFO a nové strojovny ve dvoře areálu MUO. Výše uvedenou podmínku je tedy třeba ponechat a opětovně uplatnit.

Podmínka č. 4, která je doplněním podmínky č. 7 rozhodnutí Krajského úřadu, je uložena z důvodu, že na základě poskytnutých podkladů nelze posoudit, jestli tato podmínka je nebo není splněna. Na výkresech půdorysů a řezů architektonicko-stavebního řešení se sice jeví, že všechny objekty i v úrovni podzemních podlažích jsou minimálně 1 m odsunuty od reliktů hlavní hradební zdi, ale tyto výkresy nezachycují reálný stav. V půdorysech i řezech je hradební zeď zaznamenána jen schematicky nebo pouze v ustoupené nadzemní části, resp. v partiích nadstavěných mladší cihelnou zídkou. Skutečná šířka reliktů hradební zdi dochované pod úrovní stávajícího terénu ve výkresech zachycena není. Například v pozici pátého modulu, kde má být situován vjezd zásobování, se na výkresech jeví, že odstup „podzemních“ podlaží novostavby od reliktů hlavní hradební zdi je cca 1 m (vizte výkresy řezů LL a MM, č. 1.19 a č. 1.20 části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení), ale po připočtení předpokládané skutečné tloušťky hlavní hradební zdi i pod úrovní terénu by odstup neměl být téměř žádný nebo pouze v jednotkách centimetrů, což považujeme za problematické nejen z důvodu patřičné prezentace této cenné památky, ale také z důvodu zajištění dostatečného prostoru k její současné i budoucí obnově.

Za problematické dále považujeme navrhované terénní úpravy, kdy by v některých pozicích mělo dojít ke snížení terénu při vnitřním líci hlavní hradební zdi oproti stávajícímu stavu místy až o cca 4 m (vizte např. výkresy 1.13 řez FF, 1.16 řez II a dalších navazující řezy části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení). Takovéto úpravy nelze z podhledu zachování kulturně-historických hodnot dotčeného chráněného statku akceptovat. Jednak by touto úpravou došlo ke zkreslení původní podoby výšky hlavní hradební zdi a historicky navazujícího terénu, jednak by v dlouhodobém horizontu hrozilo poškození hmoty reliktů hradební zdi. Zdivo je pod úrovní terénu dlouhodobě konsolidováno v určitých fyzikálních a mikroklimatických podmínkách a při radikální změně těchto podmínek způsobených odkopáním zeminy reálně hrozí jeho destrukce, což je doloženo z řady jiných historických staveb (viz např.

odkopané relikty zdiv bývalého kartuziánského kláštera v Dolanech u Olomouce atd.). Terén lze snížit maximálně po patu původní hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní strany, tedy do úrovně, kde lze předpokládat mladší navýšení zeminy a kdy by nemělo hrozit případné zkreslení původní podoby výšky historického terénu a také případná destrukce zdiva (zdícího materiálu i malty) z důvodu změněných mikroklimatických a fyzikálních podmínek.

Podmínka č. 5 je uložena z důvodu absence jednoznačných informací k zamýšleným pracím, kdy není možné v případě předpokládaných změn při vlastní realizaci prací objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na hodnoty předmětné chráněného statku. V projektové dokumentace se v případě pažící konstrukce uvádí, že skutečný rozsah prací nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah má být přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby.

Dalším důvodem k uplatnění podmínky je skutečnost, že na východní straně pozemků, na nichž má být vybudována novostavba SEFO, se nachází relikty hradební zdi oddělující Předhradí od lokačního města, a v současné době není zcela znám stav jejího dochování. Pažící stěna včetně dočasných kotev je navrhována i v pozici předpokládaného průběhu hradební zdi (vizte severozápadní nároží hlavní historické budovy MUO, řezy 2, 8 a 9 části PD D.1.2 Stavebně-konstrukční část a zajištění stavební jámy) a v případě, že by zde byly kompaktní relikty hradby dochovány, pažící konstrukce by je neměla poškodit nebo zničit. Stejný požadavek pak platí i pro úsek reliktů hradby, na němž je vystavěna západní nosná obvodová/štítová zeď stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47).

Podmínka č. 6 je uložena z důvodu zohlednění jedné ze základních zásad stávající památkové péče, a to zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci (dochované materiály a konstrukce jako nositelé kulturně-historických a dokumentárních hodnot by neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály, do jejich hmoty by nemělo být nadměrně či nevratně zasahováno atp.) a dále také ze shodných důvodů, jaké jsou uvedeny ve zdůvodnění podmínky č. 4.

Na výkres půdorysu základů novostavby (výkres č. 1.1 Koordinační výkres základů /3PP/ části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení) se sice jeví, že velkoprůměrové piloty budou odsunuty od reliktů hlavní hradební zdi i reliktů hradební zdi oddělují Předhradí od lokačního města, ale tyto výkresy nezachycují reálný stav. V půdoryse je severní hradební zeď zachycena jen schematicky nebo pouze v ustoupené nadzemní části, resp. v partiích nadstavěných mladší cihelnou zídkou, a skutečný průběh, poloha a rozsah dochování reliktů hradební zdi oddělují Předhradí od lokačního města má být ověřen až revizním archeologickým výzkumem. Skutečná šířka reliktů severní hradební zdi dochované pod úrovní stávajícího terénu a skutečná poloha a rozsah dochování reliktů hradební zdi oddělují Předhradí od lokačního města ve výkresech zachycena není. Jelikož velkoprůměrové piloty jsou na poskytnuté výkresové dokumentaci navrženy s nepatrným odstupem od uvedených hradeb, považujeme za potřebné uplatnit výše uvedenou podmínku, tak aby nedošlo k případnému poškození těchto kulturních památek.

Podmínka č. 7 je uložena z důvodu absence přesných a jednoznačných informací ve věci zamýšlených prací, kdy na základě údajů obsažených v posuzované projektové dokumentaci není možné objektivním způsobem posoudit eventuální pozitivní přínos, neutrální nebo negativní dopad neurčitě vymezených zásahů na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. V případě bezvýhradné akceptace takto neurčitých prací, resp. prací bez jejich jednoznačného vymezení, by bylo možné provést jakékoliv úpravy, tj. i takové, které by s sebou mohly nést negativní zásah do kulturně-historických hodnot památkové rezervace, což je nežádoucí.

Podmínka č. 8 je uložena z důvodu zohlednění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci (tj. do dochovaných historických stavebních konstrukcí a dochované materie památky jako nositelů kulturně-historických a dokumentárních hodnot by nemělo být nadbytečně zasahováno a neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály). Případné prostupy zamýšlené trasy kanalizace skrze hradební zdi by proto měly být realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace, tak aby se zcela vyloučily nebo aby se minimalizovaly zásahy do autentické hmoty kulturní památky městského opevnění.

Podmínka č. 9 je uložena z důvodu zohlednění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci a dále z důvodu hrozby rizika poškození kulturní památky – reliktů hlavní hradební zdi městského opevnění KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR. Takovéto riziko podle našeho názoru v daném případě reálně hrozí, protože výkop v místech zamýšlené retenční nádrže za třetím modulem, by měl dosahovat hloubky cca 8 m pod úroveň stávajícího terénu a cca 2 m pod úroveň základové spáry reliktů hlavní hradební zdi, přitom odstup výkopu/novostavby do hradby lze odhadovat na cca 1,5 m. Podle informací uvedených ve stavebně-konstrukční části projektové dokumentace by na severním okraji pozemků novostavby neměla být realizována žádná statická opatření a ani pažící konstrukce, ale terén by zde měl být upraven pouze svahováním. Takovéto řešení ale na tak malém prostoru mezi relikty hlavní hradební zdi a třetím modulem, resp. retenční nádrží, nelze považovat za reálné. Jsme toho názoru, že by zde působením nadměrného jednostranného zemního tlaku hrozilo zřícení části hradební zdi, což není akceptovatelné. Za nevhodné a nadbytečné považujeme rovněž případné podmíněné zásahy na reliktech hlavní hradební zdi v souvislosti s její eventuální stabilizací či stabilizací stavební jámy (podchycení piloty, kotvy pažení atp.). Pokud by zřízení retenční nádrže v dané pozici znamenalo nejen reálné riziko zřícení části kulturní památky, ale také nadbytečné zásahy do její hmoty v souvislosti s její stabilizací či stabilizací stavební jámy, bylo by nutné od záměru zřízení retenční nádrže upustit a situovat ji v jiné, neproblematické pozici.

Podmínka č. 10 je uložena z důvodu absence dostatečně konkrétních informací k zamýšleným pracím, kdy není možné objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na kulturně-historické hodnoty předmětné kulturní památky. Proto požadujeme předložení dostatečně konkrétního návrhu k posouzení ve správním řízení. Bezvýhradnou akceptací svým způsobem neurčitých prací by mohlo hrozit poškození chráněného statku, což považujeme za nežádoucí. Co se týče truhlářských prvků, nových výplní okenních a dveřních otvorů, v předložené projektové dokumentaci jsou uvedeny pouze schematické návrhy, na jejichž základě není možné určit přesnou podobu nových prvků. Odpovídající návrh provedení jednotlivých typů těchto prvků pro konkrétní otvory by měl poskytnout přesné rozměry nově navrhovaných výplní ve výkresové části

dokumentace i s uvedením příznačných detailů, řezů, na nichž by byla zachycena charakteristická místa s profilacemi, včetně uvedení druhu kování, způsobu a pozic osazení výplní do daných otvorů atp., a to v dostatečném měřítku (nejlépe ve výkresové dokumentaci dílenské charakteru, přičemž za dostatečné měřítko považujeme pro celkové pohledy a řezy například 1:20 či 1:10 a pro znázornění příznačných detailů 1:2 nebo 1:1). V případě zamýšleného odbourání novodobého tělesa výtahu, vstupujícího i do hmoty střechy hlavního objektu MUO, zcela určitě nedojde pouze k doplnění plechové krytiny, jak se uvádí v projektové dokumentaci, ale také k úpravě skladby střešního pláště a k doplnění chybějící části nosné konstrukce krovu. Tyto skutečnosti je třeba podrobněji specifikovat v projektové dokumentaci. Předložená projektová dokumentace obsahuje v problematice koncových prvků jednotlivých technických sítí převážně obecné informace anebo neobsahuje žádné bližší údaje o skutečné podobě daných prvků. Aby bylo možné posoudit, jaký dopad budou mít uvedené práce na hodnoty předmětné kulturní památky, je nutné záměr blíže specifikovat v odpovídajícím, dostatečně konkrétním návrhu (např. formou katalogových listů atp.) a předložit jej orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. Totéž platí i pro návrh nových podlah ve stávající budově MUO. V projektové dokumentaci je uvedena obecná formulace, že v daných prostorech budou dřevěné parkety, atp. Otázkou ale je, o jaké parkety se bude jednat, zda nepůjde spíše o vlysy, které se v interiérech a výstavních prostorech nyní uplatňují, jaké budou rozměry jednotlivých prvků, spárořez, atd. Tyto skutečnosti je třeba blíže specifikovat a návrh předložit orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení. Co se týče navrhovaného vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu a nad střechu, z předložené projektové dokumentace není zcela zřejmé, jak ve výsledku tato realizace bude vypadat a jestli se zmiňovanou střechou myslí střecha stavby severního křídla stávající budovy MUO nebo střecha anglického dvorku. Odfukové potrubí DN20 by mělo být situováno či upraveno tak, aby nepůsobilo rušivě na vnějším plášti předmětné památky. Proto požadujeme bližší specifikaci této části záměru.

Podmínka č. 11 je uložena z důvodu uplatnění zásady celistvé interpretace stavební památky (tj. jednotlivé části slohově hierarchizovaného architektonického díla by měly být interpretovány / obnovovány / upravovány vždy s ohledem na své postavení v celku). Ve dvorní části má být vybudován nový dvojkomín k odvedení spalin z plynové kotelny. S vybudováním komínového tělesa v navrhované pozici lze v obecné rovině souhlasit. Zvolená pozice by neměla vést k případnému negativnímu zásahu do vizuální stránky vnějšího pláště předmětné památky, tedy pokud bude zohledněna výše uvedená podmínka a komínové těleso bude vhodně zapojeno do celku architektury. V architektonicko-stavební části je sice zaznačeno, že nové komínové těleso bude vyzděno plných cihel, kdy by se po omítnutí a nátěru v barevnosti okolních ploch fasády tento prvek měl nenásilně zapojit do celku vnějšího pláště, avšak v technické zprávě D.1.4.E.1 části projektové dokumentace D.1.4.E Vytápění a chlazení se uvádí, že komín i kouřovody budou zhotoveny z nerezového plechu a tepelně izolovány minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním ocelovým nerezovým plechem a že v ústí komínů nad střechou mají být osazeny stříšky ze silného tuhého plechu, které budou rozrážet hlukové pole. Takovéto kontrastní a pro danou stavební památku ahistorické řešení považujeme za nevhodné a rušivé a jeho případná realizace by podle našeho názoru vedla k poškození kulturně-historických hodnot chráněného statku. Proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Podmínka č. 12 je uložena z důvodu uplatnění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci, zásady respektování vývojové vrstevnatosti díla (tj. požadavku neodstraňovat bezdůvodně jednotlivé, v průběhu vývoje vzniklé vrstvy a stavební konstrukce objektu například pod hlediskem stylového sjednocení architektury atp.) a zásady bedlivého prověřování hodnot (tj. identifikace úlohy, významu a hodnot jednotlivých částí či prvků stavební památky, zamezení eventuálního bezdůvodného odstranění jednotlivých, v průběhu vývoje vzniklých vrstev a stavebních konstrukcí objektu). Realizace elektroinstalace podle výše uvedeného výkresu by totiž s sebou nesla nutnost provedení dispozičních úprav, resp. vybourání všech vnitřních dělících příček v uličním traktu a vytvoření jednotného velkého sálu. Takovýto zásah by byl podle našeho názoru v rozporu s výše uvedenými zásadami památkové péče a negativně by ovlivnil kulturně-historické hodnoty chráněného statku. Stávající dispoziční řešení patra uličního traktu hlavní budovy MUO (tzv. kabinet) je dokladem staršího uspořádání interiérů a je součástí jedné z jeho významných vývojových vrstev, která by měla být zachována. Proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Podmínka č. 13 je uložena z důvodu uplatnění zásady šetrnosti přístupu k dochované historické substanci (zachování hmotové autenticity památky). Realizace uvedených prací by s sebou totiž neměla nést riziko nadbytečných zásahů do historických stavebních konstrukcí památky a riziko úbytku její původní hmoty, například při obvyklém sekání nových tras rozvodů, kdy se zásahy neomezují jen na nejnutnější možné minimum, ale postihují nadbytečně i širší okolí jednotlivých tras. Výše navrhované práce by tedy měly zohlednit i skutečnost, že při budování zcela nových tras rozvodů, včetně průchodů konstrukcemi, by měly tyto zásahy být vymezovány ve formě řezání či frézování (a teprve poté vysekány) a provrtávání v dotčených konstrukcích, a to v co nejmenším (nejoptimálnějším) rozsahu a v maximální šířce odpovídající šířce potřebné k umístění příslušných rozvodů a prvků.

Podmínka č. 14 je uložena z důvodu uplatnění zásady věrohodnosti ztvárnění stavební památky či jejích jednotlivých částí / konstrukcí (tj. památka jako umělecké dílo a zároveň historicky vzniklý útvar v sobě nese dobové rysy estetických, výtvarných i technologických postupů, které nesmí být při obnově deformovány nepromyšlenými či přímo svévolnými účelovými interpretacemi či materiály atp.) a autenticity procesu obnovy památky, resp. jejích jednotlivých historických stavebních konstrukcí.

Posuzovaná projektová dokumentace neobsahuje dostatečně konkrétní informace týkající se úpravy obnovnými pracemi dotčených omítaných ploch řešených částí vnějšího pláště památky a rovněž i jejích interiérů (například zapravení omítek po zazdívce otvorů na fasádě či zapravení omítek po realizaci drážek elektroinstalací atd.). Požadavek na použití konkrétního materiálové složení malt k doplnění omítek při obnově vychází z výše uvedených zásad. Z důvodu materiálového a optického scelení omítkových vrstev (pozn. navázání nových omítek na omítky staré, ponechávané) je totiž třeba, aby malty pro nové omítky svým složením, druhem, frakcí a poměry plniva a pojiva, se co nejvíce blížily maltám původním, tedy aby se nové omítky svou strukturou, vlastnostmi a barevností po vyschnutí co nejvíce blížily existujícím ponechávaným omítkám. Totéž platí i pro povrchové zpracování omítek. Použití jiných materiálů při jiném způsobu povrchového zpracování by mohlo vnější plášť i dotčené interiérové prostory vizuálně (esteticky) poškodit. Hrozí riziko odlišných projevů jednotlivých omítkových vrstev v rámci jedné plochy při rozdílné pevnosti, pružnosti,

tepelné roztažnosti, nasákavosti, velikosti a distribuci pórů, povrchové úpravě atp., což v důsledku může vést i k narušování původních materiálů.

Podmínka č. 15 je uložena z důvodu uplatnění zásady věrohodného ztvárnění konkrétní stavební konstrukce památky, kdy je třeba, aby byly použity takové technologie a postupy, které odpovídají tradičním stavebním technologiím a postupům, vážícím se k obnovované stavbě, k době jejího vzniku nebo podstatné úpravy, která se odráží v její stávající podobě. Každému období přináležely určité technické ale i estetické vlastnosti omítek a jejich nátěrů. Při obnově povrchové úpravy či úprav je třeba respektovat i původní materiálové složení historických nátěrů. Pro stavby, které byly vystavěny na našem území před nebo kolem roku 1900 a měly původně natírané fasády, což je i případ předmětné památky, byly historicky používanou nátěrovou hmotou barvy na vápenné bázi. V interiérech se pak jednalo o vápenné nebo hlinkové/klihové barvy. Tento fakt by měl být respektován i v návrhu a při vlastní realizaci obnovy nátěrů vnějších a vnitřních omítaných ploch dotčených částí památky. Vápenné nátěry totiž mají specifické vlastnosti, které nelze jinými typy barev adekvátně napodobit (pozn. jsou nehydrofobní, díky absenci titanové běloby neodráží tak výrazným způsobem světlo a nevytváří dokonale monotónní „tupý“ povrch omítek, přirozeně stárnou v souvislosti se stárnutím omítaných ploch atp.). V rámci poslední obnovy fasád stávající budovy MUO byly vápenné barvy použity na uličních průčelích. Jinak tomu však bylo v případě dvorní fasády, kde byly z důvodu technologických omezení aplikovány silikátové barvy. I když silikátové barvy nepovažujeme pro danou stavbu z výše uvedených důvodů za vhodné, z hlediska zřejmých technologických omezení pro případnou aplikaci vápenných barev na takovéto nátěry lze akceptovat i tento typ nátěrové hmoty, tj. silikát. Mělo by se však jednat o nehydrofobní silikátové barvy. Silikátové nátěry jsou dnes totiž v převážné většině vnitřně hydrofobizované, což je nevhodná a ahistorická/novodobá vlastnost nátěrů.

Podmínka č. 16 je uložena z důvodu uplatnění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci a ze zásady věrohodnosti ztvárnění konkrétní stavební konstrukce památky či její části, kdy by k obnově měly být použity takové technologie a postupy, které odpovídají buď dochovanému stavu anebo tradičním analogickým a místně obvyklým dobovým řešením. V současné době je plocha dvora – pojížděný povrch – vydlážděna drobnou sekanou/štípanou žulovou kostkou kladenou v kroužcích. Tento typ dlažby je charakteristický pro zádlažbu pojížděných ploch dvorů i komunikací v rámci území památkové rezervace. Pro případné odstranění a náhradu sekané/štípané drobné žulové kostky mozaikou (vizte např. na str. 12 části 0.1 Technická zpráva D.1.1 Architektonicko-stavební část se jako povrch pro venkovní dvůr uvádí žulová dlažba – mozaika), tedy dlažbou, která se používala a používá pro zádlažbu pochozích ploch (chodníků), podle našeho názoru neexistuje žádný relevantní důvod. Náhrada stávající drobné kostky mozaikou by mimo jiné vedla i k nežádoucímu zkreslení (znevěrohodnění) podoby zádlažby pojížděných ploch a ploch dvorů v památkové rezervaci. Z těchto důvodů uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Podmínka č. 17 je uložena proto, že v posuzované projektové dokumentaci se navrhují úpravy modelace terénu dvora, kdy lokálně by mělo dojít k jeho snížení o cca 35 cm. Ve směru sever – jih by toto snížení mělo být pozvolné, ve směru západ – východ bude modelace složitější vzhledem k vestavěným prostorům technologického zázemí kina Central. Možnost vestavby objektu do dvorní části (včetně plochy pod úrovní

terénu), a tím i úpravy modelace terénu, připustilo rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022. Z předložené projektové dokumentace však není zřejmé, jak bude „zacházeno“ s relikty hradební zdi oddělující Předhradí a lokační město, které jsou dnes dochovány pod úrovní terénu a pod stavbou novodobého depozitáře určeného k demolici, tj. není zřejmá podoba prezentace reliktů hradební zdi. Na půdoryse - D.1.1 Architektonicko-stavební řešení, výkres č. 1.3B – se jeví, že průběh hradební zdi bude v úrovni upraveného terénu dvora vyznačen odlišným druhem dlažebních prvků, avšak v řezu AA, výkres č. 1.8 se jeví, že terén bude odkopán až po úroveň dochované koruny reliktů hradební zdi a zakryt pororoštem. Z řezu NN, výkresu č.1.21 se jeví, že autentická hmota hradební zdi by měla být ponechána pod úrovní terénu, z řezu OO, výkresu č. 1.22 naopak vyplývá, že část autentické hmoty hradební zdi by měla být odhalena a pohledové prezentována. Otázkou tedy je, jak bude s touto kulturní památkou zacházeno a jak bude prezentována. Pokud by mělo dojít k odhalení autentického zdiva hradby, dnes uschovaného pod úrovní stávajícího terénu a novodobého objektu depozitáře, takovýto způsob prezentace považujeme za nevhodný, a to ze shodných důvodů, jaké jsme uvedli v případě zdůvodnění podmínky č. 4, tedy hrozby poškození hmoty reliktů hradební zdi v dlouhodobém časovém horizontu při změněných mikroklimatických a fyzikálních podmínkách. Zdivo reliktů hradby je pod úrovní terénu dlouhodobě konsolidováno v určitých fyzikálních a mikroklimatických podmínkách a při radikální změně těchto podmínek způsobených odkopáním zeminy a ponecháním zdiva v tomto stavu reálně hrozí jeho destrukce. Terén lze snížit maximálně tak, aby relikty hradební zdi zůstaly v dostatečné hloubce pod jeho úrovní, tedy aby v rámci jejich prostředí, v němž jsou uchovány, nedošlo k nepříznivé změně mikroklimatických a fyzikálních podmínek. Průběh hradební zdi pak lze v pojížděných/pochozích površích vyznačit například odlišným typem dlažebních prvků atp.

Podmínka č. 18 je uložena z důvodu uplatnění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci (tj. dochované materiály a konstrukce jako nositelé kulturně-historických a dokumentárních hodnot by neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály, nemělo by do jejich hmoty být nadměrně či nevratně zasahováno atp.). Stávající historická ohradní zídka sice není dochována v celistvé podobě, jako tomu bylo ještě v polovině 20. století, avšak jedná se o historickou stavbu v památkové rezervaci – součást jejích kulturně-historických hodnot –, která nevykazuje havarijní stav nebo natolik závažné statické poruchy, že by měla být odstraněna a nahrazena pohledovou železobetonovou zdí. Zídka by měla být zachována a obnovena.
Požadavek na doložení návrhu podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 je uplatněn z důvodu absence přesných a jednoznačných informací ve věci zamýšlených prací, kdy není možné objektivním způsobem posoudit eventuální pozitivní přínos, neutrální nebo negativní dopad neurčitě vymezených zásahů na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. V případě bezvýhradné akceptace takto neurčitých prací, resp. prací bez jejich jednoznačného vymezení, by bylo možné provést jakékoliv úpravy, tj. i takové, které by s sebou mohly nést negativní zásah do kulturně-historických hodnot památkové rezervace, což je nežádoucí.

Podmínka č. 19 je uložena z důvodu, uplatnění zásady šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci. Podle části B.8 Zásady organizace výstavby, výkres č. 005, by mělo být v prostoru parkánu zřízeno centrální zázemí stavby (plánuje se zde

liniové umístění většího počtu stavebních buněk). V průběhu stavby je také nutné předpokládat významnější pohyb techniky z ulice Kačení do prostoru parkánu a na parcelu č. 13 k pozemkům novostavby SEFO, přičemž se jedná o velmi úzký prostor omezující manévrování větších stavebních strojů a stavební techniky. Z důvodu významných kulturně-historických hodnot, které s sebou nese dochovaný relikt městského opevnění parkánové a hlavní hradební zdi, je třeba zamezit jejich případnému poškození provozem stavby, proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku na zabezpečení kulturní památky v pozicích vjezdů na staveniště a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.

P o u č e n í

Rozhodnutí, kterým se mění závazné stanovisko, není rozhodnutím vydaným ve správním řízení podle části druhé a třetí správního řádu a nelze se proti němu odvolat. Toto rozhodnutí nabývá právní moci a vykonatelnosti okamžikem jeho oznámení.

Otisk razítka

Mgr. Bc. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:
Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, se sídlem Denisova 824/47, 779 00 Olomouc

Dále obdrží na vědomí:
Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc + příl. spis
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště, Horní nám. 25, 779 00 Olomouc